

JAMBOR

GLASILO SLOVENSKE ZAMEJSKE SKAVTSKE ORGANIZACIJE

št. 3
letnik 43

ODGOVORNI
UREDNIK

ANDREJ
AMAUER

MIRNI
JELEN

UREDNIKA

UCIJA
LTAVCAR

ENERGIČNI
GALEB

UREDNIKA

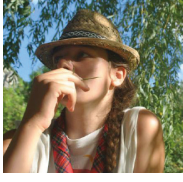
METKA
ŠINIGOJ

DOBROSČRNA
PANDA

LEKTORICA

NINA
PAHOR

PRISRČNO
STALNO
KONSTRUKTIVNO
KRITIČNI
GALEB

OBLIKOVAKA

PETRA
DEBELIS

KREATIVNA
VIDRA

GLAVNA
UREDNIKA

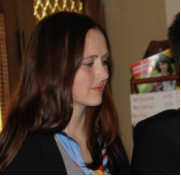
JADRANKA
JERCEROL

VESTNA
VIDRA

UREDNIKA

BARBARA
FUŽIR

PRIZADEVNA
MEDVEDKA

UREDNIKA

LENKA
JERCEROL

ZGOVORNA
VIDRA

UREDNIK

ANDREJ
JČERNIC

NAVIHANI
TIGER

OBLIKOVALEC

IVAN
DEVETAK

ŽIVAHNI
DELFIN

V MENI JE

Kaj pa, če ... 5

ČASOVNICA

Volčiči in volkuljice

TaPanj - tabor VV Kras 6
Vesoljska misija - tabor VV Trst 9
Rešili smo Atlantis - tabor VV Gorica 12

Izvidniki in vodnice

Peter Pan - tabor IV Gorica 15
Kmečki dnevnik - tabor IV Trst 19

Roverji in popotnice

Tabor Klana Lpu Pčase 21
Tabor RP Gorica 22
Osebna rast v noviciatu 26
Mali tabor 28

Tabor RMV 33
Skavtfest 35
90. Obletnica ustrelitve bazoviških junakov 36
Deželni vzgojni načrt 38

KRATKOČASNICA

Pravljica Giorgia 40
Križanka 42

PIŠEJO Pronicljivi galeb_Slavko Rebec,Odločna panda_Valentina Sosič, Kreativna vidra_Petra Debelis, Poslušni bober_Andrej Čavdek, Presenetljiva puma_Veronika Štrekelj Istenetljiva , Sanjava fazanka_Lara Lakovič , Kabaretska fazanka_Mila Clapiz, Drzna lisica_Mateja Balta, Vesna Lakovič, Dovtipni gams_Ivan Boškin, Domači gams_Bernard Terpin, Živahna puma_Tina Balta, Preudarni modras_Sandi Lakovič, Gregor Devetak_Misleči gams , Vodilna panda_Martina Sosič, Angažirani galeb_Tina Žbogar, Delavni lev_Peter Coffoli

„Akela, ma kaj letos gremo na tabor?“

Tako so me tiste majhne glavice v tistih majhnih okencih na ekranu vneto spraševale ob vsakem sestanku. Kaj bo z letošnjim taborom? Kdaj bomo spet skupaj lovili po džungli? Vsi smo imeli ogromno vprašanj in malo odgovorov ... in kaj bo z našimi majhnimi varovanci?

Kot smo lahko vsi videli, nihče ni vrgel puške v koruzo. MI SMO SKAVTI! Zavihali smo si rokave in na najboljši možen način izpeljali tudi letošnje tabore. Tabori so bili prava preizkušnja za naše varovance, da bo povratak v šolo zanje zdaj mala malica. Vseh teh taborov ne bomo nikoli pozabili in verjamem, da ko bomo sami dedki in babice, bomo na naši skavtski polički hranili to številko Jambora. Našim vnukom bomo tako pripovedovali, kako smo se med svetovno pandemijo z nahrbtnikom na ramenih in masko okoli ušes odpravili na tabor in domov prinesli krasne spomine.

Kreativna vidra

KAJ PA, ČE ...

Pronicljivi galeb

D RAGE SKAVTINJE IN SKAVTI, SAJ BOMO NASLEDNJE POLETJE SPET IMELI TABORE, KAJ NE?

Upam, da je vsak odgovoril: »Seveda!«

Prav tako upam, da ob besedi »poletni tabor« pomislimo na lepa doživetja. In verjetno si vsi želimo, da bi naslednji tabor bil še boljši, še lepši, še bolj popoln.

Ampak ... Kdo pa je lahko 100 % prepričan, da bomo naslednje leto spet imeli poletni tabor? Kaj pa, če bo med nami razsajal kakšen nori virus? Kaj pa, če se bom poškodoval ravno tri dni pred začetkom tabora?

Kaj pa, če ...

Takih »kaj pa, če« bi lahko našteali sto ali še več. Vsi vemo, da so, a se jim ne pustimo motiti. Zato ste popotniki temeljito prezračili in spravili svoje igluje in šotorska krila, da bodo spet uporabni za bivake naslednje leto. Izvidniki ste očistili velike šotore, jih posušili, zašili, zravnali kline ... Voditelji volčičev verjetno že imate v mislih hišo, ki bo postala vaš brlog naslednje poletje. Kljub mnogim »kaj pa, če« smo vse tako naredili in tako mislimo, da bomo drugo leto spet imeli poletni skavtski tabor! Super, tako je prav!

Zdaj pa si dovolim malo bolj »resno« vprašanje. Ali ti, dragi bratec, sestra, draga sestra, brat, ravnaš tako, tudi ko gre za zemeljski šotor? Si se začudil/a, kaj je to, »zemeljski šotor«? Le preberi.

»Vemo namreč tole: če razpade naša zemeljska hiša, ki je le šotor, imamo v nebesih zgradbo od Boga, hišo, ki je niso naredile roke in je večna. Zato tudi v tem svojem stanju vzdihujemo in si želimo kar povrh obleči svoje bivališče, ki je iz nebes« (2 Kor 5,1-2a).

To je napisal sveti Pavel, zavetnik popotnikov, ki je bil strokovnjak za šotore. Znal je namreč izdelovati platno za šotore. Ko je na poti v Damask srečal Jezusa, je hitro ugotovil, da ljudje nimamo samo življenja in bivališča na zemlji. Ugotovil je, da obstaja tudi življenje in bivališče v nebesih.

Se pravi, da je naše življenje na zemlji kakor naš skavtski poletni tabor! Naše sezidane hiše so kot šotori - sočasne, niso za vedno. Enkrat bomo doživeli trenutek, ko se bo ta naš »tabor na zemlji« končal in zaživel bomo doma, pri Bogu.

Ampak, kaj pa, če nebes ni? Kaj pa, če se je sveti Pavel zmotil? Kaj pa, če ... Spet lahko naštejemo vsaj sto »kajpačev«. Ko je šlo za naslednji poletni tabor, se nismo dali premotiti »kapačev«. Jaz se jim ne bom dal premotiti niti, ko gre za Boga in nebesa. Tako kot verjamem, da bom naslednje poletje šel spet na tabor, verjamem tudi, da bom enkrat šel v nebesa, in še bolj verjamem, da je Bog z mano.

Do takrat pa bom delal vse tisto, kar delam med enim in drugim poletnim taborom. Hodil bom v šolo, šel bom na predavanja na fakulteto, sodeloval bom pri sveti maši, doma bom opravil svoje dolžnosti, pošteno se bom potrudil za vsako stvar, za šport, šolo in službo ... kar najbolje bom pripravljen služiti.

Ko bo moja sestra Lenoba začela s svojimi »kajpačevji«, pa jo bom lepo pogledal, se ji nasmehnil in ji odločno rekel:

»Jaz sem skavt!«

TAPANJ TABOR VV KRAS

Odločna panda

PANJSKE INFORMACIJE

● **NAŠ TAPANJ**
● **KRDELO ČRNIH TAČK**
● **ČEZSOČA, 28. 7. - 2. 8. 2020**
● **15 ČEBELIC + MATICA + 2 DAMI + 2 STRAŽARKI + RAZISKOVALKA + NEGOVALKA + ZIDARKA + 3 TROTI FALOTI**

● **IZGUBLJEN ČAS NA LULIBUSU: POL URE, VSAJ DVAKRAT DNEVNO**

● **NAJDENI IZGUBLJENI PREDMETI: 2**

PANJSKI DNEVNIK

Zaradi pomanjkanja paše sta dami poslali pisma malim ličinkam, da se zberejo in poiščejo nov panj v še neokrnjenem delčku narave, ki se nahaja v Čezsoči. Tako so se 28. 7. ličinke v spremstvu staršev zbrale v Kal - Koritnici in se skupaj z Mellito in z drugimi čebelami odpravile iskat primeren prostor, kjer bi si postavile nov panj. Po dolgem iskanju so našle star panj, ki ga je medved nekoč podrl. V njem so prebivali samo še trije

troti, imenovani Faloti. Z njimi so se dogovorile, da bodo panj popravile, oni pa bodo v zameno kuhali. Po sklenjenem dogovoru jim je trot razkazal panj, nato pa je vsaka ličinka poiskala svoj košček sata, ki ga je medved razbil in skupaj s prijateljem pajkom dobro zapletel. Ko so te odvozile pajkovo mrežo, so se znašle v manjših skupinah in sestavile sat, v katerem bodo živele. Vsak dan je panj postajal lepši. Zvečer je bil na vrsti pomemben obred, kronali so novo matico Mellito, ki je imenovala še dami Apes in Bee, stražarki Abeho in Albino, zidarko Meghu, negovalko Nyuki in raziskovalko Hatchi. Ličinke so v teh dneh tudi že zrasle in postale čebelice, zato so njihove bele majčke pobarvali v rumeno s kurkumo.

Ta neokrnjen delček narave je zelo zanimiv, zato so se čebele odpravile na potep in si ogledovale rastline, ki tam rastejo. Iz teh rastlin sta nastala tudi herbarij in čaj. Med pevskega vajami so opazile čebelarja in mu sledile. Našle so ga na bližnjem travniku, kjer so z njim brenčale o delovanju panjev in

čebelah nasploh. Rekel jim je tudi, da se lahko nanj obrnejo ob vsaki težavi.

Med jutranjo telovadbo so našle panj in pismo čebelarja, v katerem jih je zaprosil za pomoč. Ker jih je videl, kako so marljive, jih je prosil, da panj okrasijo. Z veseljem so to opravile in si vzele še nekaj časa, da bi bile tudi njihove majčke in škatle okrašene. Raziskovalka Hatchi se je popoldne vrnila z raziskovanja in se ni počutila dobro. Čebele so razmišljale, kaj naj naredijo, spomnile pa so se čebelarjevih besed, da ga lahko kadarkoli prosijo za pomoč. Zato so mu napisale pismo, odgovor pa so dobile precej hitro. Izvedele so, da nov lastnik uporablja kemikalije, ki so čebelam škodljive, in Hatchi se je najbrž tam zastrupila. Čebelar pozna skrivni recept *Urtica dioica*, do katerega so peljale sledi. Ob receptu so čebelice našle tudi sestavine: koprivo, med in propolis. Zdravilo je Hatchi rešilo! Ponoči pa so kmetje vdrli v panj in ga skušali zažgati, zato so stare čebele na pomoč poklicale najstarejše čebelice, ki so spretno pogasile ogenj in odgnale kmete.

Zjutraj so se čebele zbudile brez matice Melitte, zidarke ter stražark. Od čebelarja so izvedele, da je ponoči videl ogenj in prišel pogledat. Takrat je videl kmete, ki so ugrabili matico, ni pa videl treh čebel, ki so ji sledile. Sledil je kmetom in sproti risal mapo. Poslal jo je s pomočjo golobov, ki so jo raztresli po celem panju. Marljive čebelice so jih hitro poiskale in se odpravile na pot, še prej pa so si razdelile zalogo trnkov, da bi bile pripravljene na napad. Po dolgi poti so našli matico zavezano na drevo in kmete, ki so jo stražili. Pogumno so se podale v boj in zaustavile kmete.

Odvezale so matico, ki je s prepričljivim govorom pozvala kmete, naj od takrat dalje uporabljajo le čebelam neškodljiva škropila. Veselo so se odpravile proti panju, po cesti pa našli še Meghu, Albino in Abeho, ki so se ponoči izgubile. V TaPanju se je začutilo praznično ozračje.

Naslednji dan so ob tabornem ognju čebele sledile kresnicam, ki so pokazale pot do mesta, kjer jim je čebelar pustil spominčke in pismo, v katerem jih je pohvalil za hrabrost in jih prepričal, naj se vrnejo v svoje kraje, saj so

dovolj prepričljive, da lahko kjerkoli ustavijo vsakega kmeta z nevarnimi škropili.

PANJSKA DŽUNGLA

V soboto so se čebele posvetile najmlajšim izmed njih. Ti so ponavljali obljube in zakon VV, starejši pa so napisali prošnje in izbrali pesmi za mašo. Po kosilu je čas bil namenjen pripravi na modni defile in dance party, ki so ga so izpeljali popoldne, sledila pa je še igra, v kateri so vsi utrjevali znanje zakona, skavtske pesmi, molitve in Mavglijevih zgodb.

Naslednji dan so čebele marljivo pospravile sate in prisostvovala maši, ki jo je daroval g. Bedenčič. Tu so lepo pele in sodelovale. Sledile so obljube. Tako so Rok, Abel, Bastian, Sharon, Nicole, Giorgia, Katerina, Davide in Samuel postali volčiči. Skupaj so nato še zapeli pesem slovesa in se odpravili proti Kal - Koritnici, kjer so jih pričakali starši.

MARLJIVE ČEBELICE

(2. DAN - SAT AKACIJE)

Ko smo se zbudili, je bila takoj telovadba. Po telovadbi smo zajtrkovali s kruhom in marmelado. Sledil je glavni zbor, nato pa pregled satov. Potem smo šli v senco, kjer smo imeli duhovnost. Po duhovnosti smo šli na sprehod v gozd. Ko smo se vrnili, smo pojedli kosilo. Po kosilu je bil prosti čas, potem pa smo imeli pevske vaje. Med pevskega vajami smo zagledali čebelarja in mu sledili s puščicami, ki jih je pustil na poti. Ko smo prispeli, smo se posedli in čebelar nam je povedal vse o čebelah. Potem smo se vrnili in jedli med, ki nam ga je dal čebelar. Nato smo imeli dežurstva. Sledila je večerja pri tabornem ognju. Nato smo šli spat.

(3. DAN - SAT KOSTANJA)

Zjutraj pri telovadbi smo dobili panj starega čebelarja. Prosil nas je, naj ga pobarvamo. Pri duhovnosti smo govorili o sv. Juriju. Po duhovnosti smo po skupinah barvali panj, barvali pokrove škatel in majčke. Potem pa smo se izmenjevali. Po barvanju je bilo kosilo. Po kosilu je prišla po strmini za jamborom slabotna raziskovalka Hatchi. Da

bi Hatchi pomirili, smo imeli pevske vaje. Medtem smo pisali pismo staremu čebelarju in ga prosili za pomoč. On nam je pomagal in na koncu je Hatchi ozdravela. Potem smo šli v reko. Po reki so bila na vrsti dežurstva.

(4. DAN - SAT LIPE)

Zbudili smo se, zajtrkovali in videli, da matice ni več. Nato nam je čebelar poslal pismo, v katerem je pisalo, da kmetje so ugrabili Melitto, dobili smo tudi mapo, ki nam jo je poslal. Pripravili smo se in se napotili. Po zelo zelo zelo dolgem času smo jo dobili na travniku. Bila je zavezana na drevesu, stražili pa so jo kmetje. Isti kmetje, ki so ponoči napadli. Premagali smo kmete, ki so nam nato vrnili matico. Pojedli smo kosilo in se vrnili v TaPanj. Preoblekli smo se in šli v Sočo. Po kopanju smo imeli glavni zbor. Nato smo imeli čas za dežurstva. Večerjali smo in umili posodo. Šli smo na stranišče in si umili zobe. Na vrsti je bil taborni ogenj in zaspali smo.

VREME

- Bo zelo, zelo vroče in stopile se bomo v med.
- Jutri bo ob 10.00 zračni vrtinec iz cvetnega prahu. Ob 12.30 pa toča iz medu.
- Danes ob 22.00 bo megla iz cvetnega prahu. Jutri ob 6.33 bo mavrica iz nektarja.
- Jutri ob 25.00 zvečer bodo padale kapljice medu.

NAJBOLJ SMEŠEN DOGODEK V PANJU

■ Obraz matice Melitte, ko je stari čebelar rekel, da čebele lahko ubijejo matico.

■ Matica Melitta pozablja tekste pesmi.

■ Čebelici Eva in Nicole Movio se pogovarjata. Takrat Eva reče: "I-O, I-O", Nicole pa odgovori: "T-U, T-U".

■ Med merjenjem temperature z brezstičnim termometrom:

Zidarka Meghu: »Te lahko ustrelim?«
Matica Melitta: »Ja, prosim!«

HIMNA PANJA

(Po napevu Hugo)

Leti visoko v zraku,
k soncu in oblaku.

Matica nas išče,
kje je naše zavetišče?

Kraško naravo,
je človek onesnažil,
skupaj zleteli smo mi proč.

Vse skrbi so zdaj odveč, zzzzzzzzz,
nova paša nam je še bolj všeč.
Naš TaPanj je pravi raj, zzzzzzzzz,
nikdar več ne grem nazaj.

LETOŠNJI TABOR SE JE ZA VOLČIČE IN VOLKULJICE TRŽAŠKEGA KRDELA ZAČEL NA PRAV POSEBEN NAČIN, SAJ SMO ŽE PRED TABOROM PREJELI VESOLJSKO SPOROČILO PO ELEKTRONSKI POŠTI, IZ KATEREGA SMO IZVEDELI, DA PO VESOLJU POTUJEJO ZLOBNI DRONI, KI IŠČEJO SVOJO NOVO BAZO. Kapetan upora

nam je poslal koordinate planeta Naboonas, ki je sedaj v nevarnosti. V ponedeljek, 27. julija, se je teleportacijski portal na Zemlji, točneje na Metežici v Mačkoljah, odprl in nam prepustil vstop na planet Naboonas. Tukaj nas je sprejela kraljica Aphra in ostali prebivalci. Življenje na Naboonasu je imelo veliko pravil: nošenje maske za obdržanje anonimnosti v vesolju, radioaktivna razdalja med vsemi prebivalci, čiščenje mikroskopičnih prebivalcev z rok, miz, stolov in še kaj drugega. Nepričakovano smo skupaj odkopali zadnjo knjigo Jedijskih, ki jo je Mandalorijanka že ogromno časa iskala po vesolju. V njem so bila opisana pravila za jedijsko usposabljanje. In prav tisti dan smo vsi začeli naše jedijsko usposabljanje. Ogromno preizkušenj in vadbe smo imeli, da se nismo nikoli dolgočasili.

Medtem ko smo se na Naboonasu veselili

zabavali, so do Zemlje prileteli zlobni droidi, ki so odločili, da bo njihova nova baza prav Zemlja. Mali Jedijski so zaupali svojim močem in jih korajžno zasledili. Potiho smo dospeli do travnika, kjer smo jih pod toplim soncem spodili spet v vesolje.

Vedeti morate, da na Naboonasu smo imeli tudi vesoljsko postajo, kjer navadno pošiljamo sporočila ali smo v kontaktu z mimoplovečimi vesoljskimi ladjami (tudi tistimi, ki želijo pristati). Volčiči in volkuljice so imeli dolžnost pošiljati Kapetanu upora poročilo preživetega dne, da bi vedel, da se nič hudega in sumljivega ni zgodilo. Vseeno lahko ta sporočila padejo v zgrešene roke. Zato so si morali volčiči in volkuljice izmisliti kriptično pisavo, da bi poročilo ostalo varno. Z dovoljenjem Kapetana upora vam izjemoma priložimo v branje nekaj poročil te misije.

Vesoljska misija se je za vse nas zaključila z zmago in skupaj smo preživeli noč pod milim nebom. Skupaj z gospodom Zalarjem smo zaključili dan s sveto mašo in za vedno zapustili Naboonas.

Skupine na taboru so bile: Levi, Marsovcji in Skavti

Tjaša, Martin, Daniel,
Martina, Dan

POSTAJA PLANETA NABODNAS
DANES, KOT VSAK DAN
SMO SE DOBILI NA NABUN
SU. DVIGNILI SMO ZASTAVO
IN PELI SKAVTSKO PESEN. PRE-
OBLEKLI SMO SE V NAREDILI
TELOVA DO POJE V VSAK
SKUPINA DOBILA ENO PISMO, KI SE
NAPISA KON! Dobili smo
klone in jim sledili do njihove
baze. Tam smo naredili eno
igro in mi smo zmagovali. Pojed
li smo kosilo in šli nazaj. Ime
li smo malo počitka in nato
so začela ~~dežurstva~~ dežurstva.

POSTAJA PLANETA NABODNAS

POSTAJA PLANETA NABODNAS
DANES ZJUTRAJ SMO IMELI
TURNIR STVALORSKE ZVEGE,
BRVA IGRA JE BILA VELEBO
ZGATAKLIČNA RAKELTIN NESOTSK
BZUKA, WOKRE SBNŠVETRI
Z GATAKSIJE DAN SMO ZAKIJ
UČITI Z LABORNIH OGNJEM,
KI SO EV BRBVALITI SKVALD
LEMA JE BILA LEGS, IER Z
WOTILAVIJO IM Z ZNIŽVANJ
EM ZASLAVA.

JENI:

MARTIN, ARON, ERIK,
JASNA, PETRA

POSTAJA PLANETA NABODNAS
DANES JE 27. DOBILI SMO SE V TREN RAZLIČNIH SKODIJAH.
OP IRP ALIBOD EJ ES VO KČVOŠRAN ANIPUKS
VALEP IRP EJ SAN 8-08 ATŠ OTAN UČŠILAP OK
NI ILARGI ES OHS OTAN SANO OBAN ATEMUP OD
EŠAN ILIDARGAZ OHS ICILIAN OPILISUKSJER
ENBLOPOP OLISOK ILEMI NI EKOTOS
O OBDOGAZ ALAVODEVOPIRP ODNAN EJ MAN
AT ILAGZIRP OHS METOP HOLZ NI HERBOD
OPEL DLEZ ES OHS ILEMI NIČUL ONKOB

PSIHO SE ŽIVI IN OD ZVRSTE PIŠE PO NA-
ZAJ. SE BERE IZ DESNE PROTI LEVE.

II

VOLČIČI IN VOLKULJICE Z GORIŠKEGA SMO PRVE DNI POLETJA NA DOM PREJELI PISMO, V KATEREM JE PISALO:

Washington, 22. 6.

*Pozdravljeni!
Sem mladi neizkušeni pustolovec, ki si želi odkriti starodavno skrivnost izgubljenega kraljestva Atlantis.*

Danes so mi izročili dnevnik, ki mi bo pomagal priti do lokacije. Privolili so mi tudi financiranje, vendar ... naj odidem sam?! Iščem izkušene ljudi, ki imajo dobro srce in ki bi bili pripravljeni z mano deliti to pustolovščino.

Na vas se obračam, mladi raziskovalci, s prošnjo, da se mi pridružite na ekspediciji in mi pomagata uresničiti moje sanje.

7. julija se bomo vkrcali vsak na svojo podmornico in odpluli bomo proti izgubljenemu kraljestvu. Povejte mi, če ste za. V takem primeru bom vašemu šoferju sporočil koordinate.

Milo Thatch

Neki pustolovec prosi za pomoč?! Prav nas je izbral! Kako bi se lahko odrekli taki izkušnji?! Več mesecev smo bili zaprti v hiši, potem pa nam je bila ponujena enkratna priložnost, da se zopet vidimo in izkažemo! Štirinajst malih skavtov se je pozitivno odzvalo povabilu in se 7. julija skupaj z Milom Thatchejem izkrcalo v skrivnostno kraljestvo.

Še preden smo srečali tamkajšnje prebivalce, so najmlajši člani obljubili in tako postali volčiči zakona krdela Sambhur. Po obljubah so nas napadla čudna bitja, na glavi so imela masko, v rokah pa sulico. Jezik nam je bil nerazumljiv, zato smo se samo spogledovali, saj nismo razumeli, kaj se dogaja. Še dobro, da se je Milo že predčasno naučil te govorice in začel z njimi komunicirati. Sneli so masko in se predstavili. Princesa Kidagakash (za prijatelje Kida) in njeni prijatelji Radish, Boomdabash, Apua in Ava so nam takoj povedali, da nam mora sam

kralj Kashekim dovoliti, da lahko ostanemo v Atlantisu. Spoznali smo pravila, ki se jih prebivalci Atlantisa strogo držijo: skrb za osebno higieno, redno umivanje in razkuževanje rok ter vestno pospravljanje svojih stvari. Sledile so tipične delavnice skrivnostnega kraljestva: spoznavanje ozvezdij, izdelava netiva ter vidno in slušno dekodiranje sporočil v Morsejevi abecedi. Zvečer, ko se je kralj vrnil v tempelj, smo se z njegovo privolitvijo odpravili v spalke in prepustili sladki glasbi atlantske uspanke.

Na nebu je žarelo le 500 žarkov, ko smo se vsi mladi raziskovalci zbudili, se sprehajali, klepetali in se smejali. To je seveda vznemirilo kralja, saj po Atlantisu še ni zadonela budnica. Besni kralj nas je želel takoj poslati domov, saj se nismo držali pravil. Seznanil nas je, da je kraljestvo v nevarnosti, saj so kristali, vir življenja v Atlantisu, postajali iz dneva v dan šibkejši. Podvomil je tudi, da je do tega prišlo zaradi nas. Mi smo se opravičili, ker smo razbili harmonijo nočne tišine in z odkupnino spet prepričali kralja, da nismo tako slabi. Naše energije smo preusmerili v iskanje vrednot, ki

bi zopet regenerirale kristalčke. Kralj nam je izročil mapo, brez obotavljanja smo se odpravili na pot in na označenih mestih našli tri pojme: dobroto, hvaležnost in čistost. Šlo je namreč za vrline, ki so ključne za življenje v kraljestvu in posledično tudi za okrepitev kristalčkov. Po kosilu je sledilo poglobljanje duhovnosti, ki je tudi pomemben vidik življenja v Atlantisu. Tisto noč je v kraljestvu nekdo podtaknil ogenj, ki smo ga napol zaspani uspešno pogasili. Tudi Milo je bil ranjen, a mu je Kida s svojim kristalom zacelila rano. Kmalu zatem smo zaslišali vpitje iz gozda in prestrašeno ugotovili, da so napadalci ugrabili enega izmed prebivalcev Atlantisa. Nekateri bolj, drugi manj pogumno smo odkorakali v gozd ter rešili jetnika. S tem našim dejanjem se je kralj Kashekim prepričal, da nam je mar do kraljestva in nas javno pohvalil.

Naslednji dan smo se napolnili s pozitivno energijo s pomočjo Avine joge in okusne "acip", da smo se uspešno prebili skozi naporen dan, saj je bil posvečen urjenju fizičnih sposobnosti za obrambo v primeru

ponovnega napada. In res, po večerji so se sovražniki znova prikazali in ranili kralja, ki se je moral zateči v zdravilišče in tako prepustil kraljestvo princesi Kidi ter Milu, nam pa naročil, naj rešimo umirajoči Atlantis.

Naslednje jutro smo se odpravili na pot, da bi bolje spoznali kraljestvo. Ob vrnitvi nam je Milo povedal, da v dnevniku o skrivnostih Atlantisa manjka stran z razlago o srcu Atlantisa. Tudi tokrat na dnevnem redu niso manjkali tuširanje z mrzlo vodo, igre in prepevanje ob pestvanju Krotilde Briške in Frigoberta.

Naslednji dan so bile na vrsti različne delavnice: izdelovanje mask, priprava vsak svoje sladice, igranje na steklene kozarce napolnjene z vodo, bivanje in body painting. Pevske vaje po kosilu je nenadoma prekinil Kidin klic na pomoč. Hitro smo se zbrali pred templjem, kjer je Kida ležala ob nogah zamaskirane figure, sovražnika Rourke, ki je pred dnevi zabodel Mila, sprožil požar v Atlantis, odtrgal stran v dnevniku ter ranil

kralja. V zameno za Atlantisovo bogastvo nam je Rourke izročil manjkajočo stran, ki smo jo z Milovo pomočjo hitro dešifrirali, poiskali smo tudi srce Atlantisa, nato pa s skupnimi močmi napadli in premagali Rourke ter rešili kraljično. Zmago smo skupaj z Atlantičani proslavili z okusno pojedino in zabavnim večerom.

Ker smo izpolnili obljubo oz. rešili skrivnostno kraljestvo, smo se morali od Atlantičanov tudi posloviti. V nedeljo smo pred odhodom darovali sveto mašo, počistili tempelj in okolico, spakirali svoje stvari ter počakali na svoje podmornice, ki so nas odpeljale domov. Lepe spomine na Atlantis in na vse, kar smo tam doživeli, bomo še dolgo hranili v naših srcih.

- IV - GORIŠKA ČETA
- PETER PAN
- GOJAČE 19. 07. 2020 - 28. 07. 2020
- 26 UDELEŽENCEV
- ŠTEVILO NAJDENIH KLOPOV: DOSTI KILOGRAMI POJETE PAŠTE: PREVEČ

Gojače, 19. 7. 2020

Prisotne: Mila, Lara, Veronika (samo višji vod)

Zbrali smo se na parkirišču pri Hiši Bar Mladih v Ajdovščini ob 9.00. Naš višji vod se je odpravil proti Otlškemu oknu. V normalnih razmerah bi morali dospeti tja v eni uri, vendar smo zaradi določenih ovir potrebovali dve uri in pol.

Ko smo prišli do vrha, smo uživali ob čudovitem razgledu nad Vipavsko dolino. Pojedli smo kosilo, ki smo si ga prinesli od doma, ter si šli ogledat okno.

Pot navzdol je bila precej krajša (potrebovali smo približno ¾ ure). Nekoliko smo si odpočili, nato pa so nam voditelji predstavili ambientacijo. Poslali so nas na raid: prehoditi smo morali pot od Ajdovščine do Gojač. Prehodili smo jo v glavnem brez težav, vendar smo na taborni prostor prispeli z enourno zamudo.

Zvečer smo se stuširali, pojedli večerjo in se pripravili za spanje. Spali smo pod milim nebom.

Predno bi zaspali, nam je Zala razlagala o zvezdah.

Bil je zelo lep dan, čeprav utrudljiv.

Gojače, 20. 7. 2020

Prisotne: Mila, Lara, Veronika, Mateja, Vesna

Voditelji so nas zbudili okoli 8.00. Vse smo

pospravili ter pozajtrkovali. Kasneje smo šli naproti ostalim članom čete. Lepo smo jih sprejeli ter jih pospremili do tabornega prostora. Začeli smo postavljati šotore. Lisice smo to storile brez problemov.

Zadnji letnik pa je šel iskat jambor, sledilo je kosilo. Po kosilu smo se razdelili v skupine: ena je lupila jambor, druga je postavljala šotore vodstva, tretja pa je pripravila prostor za taborne ognje in pripravila program. Ko smo vse postorili, smo postavili jambor, nato smo imeli glavni zbor.

Nato smo se umili, povečerjali in imeli taborni ogenj. Po tabornem ognju smo imeli še nočno igro: Peter Pan je izgubil senco in mi smo jo morali najti, tako da smo poiskali voditelje z določenimi listki. Nato smo se odpravili spat.

Gojače, 21. 7. 2020

Voditelji so nas zbudili okoli 7.00. Imeli smo jutranjo telovadbo. Ko smo pozajtrkovali, smo imeli pospravo in nato delavnice. Voditelji so vsem najprej razložili, kaj moramo vedeti o pioneristiki in o uporabi orodja. Potem smo se razdelili v dve skupini: ena je izdelovala viseče mreže, druga pa bivak.

Po kosilu so nas voditelji poslali na poseben orientiring v dveh ločenih skupinah. S pomočjo listkov, ki smo jih dobili dan prej na nočni igri, smo dešifrirali skrivnostno sporočilo in se odpravil na pot. Imeli smo 6 postojank, na vsaki smo dobili namig za naslednjo. Ko smo prišli do zadnje postojanke, smo si morali postaviti bivak in pojesti večerjo. Nato smo šli spat.

Gojače, 22. 7. 2020

Zbudili smo se okoli 8.00. Pospravili smo bivak in pojedli zajtrk. Ob 9.30 so prišli na taborni prostor, kjer smo imeli glavni zbor, kasneje pa pospravo. Nato smo imeli ogromno prostega časa, ki smo ga porabili tako, da smo se umili, pregledovali oz. odstranjevali klope s kože. Po kosilu in prostem času, smo imeli dežurstva (lisice smo imele molitev). Sledile so

4 delavnice: izdelava zvezkov, izdelava lučk, pisanje himne, izdelava obeskov za ruto. Ko smo končali, se je ulil dež, zato smo večerjo pojedli v šotorih. Dan smo zaključili s tabornim ognjem, ki se je, zaradi dežja, odvijal v koči.

Gojače, 23. 7. 2020

Voditelji so nas zbudili okoli 7.00. Jutranja telovadba je bila zelo kratka, ker so nam povedali, da bomo šli na pohod. Hitro smo

pojedli zajtrk ter pospravili šotore. Ob 8.30 smo štartali. Najprej smo se podali na ogled slapa, nato pa smo si šli ogledati cerkev sv. Pavla. Na taborni prostor smo se vrnili okoli 16.00 Sledila so dežurstva, kasneje pa smo se šli umiti. Začeli smo pripravljati večerjo (meso na žaru), a je spet začelo deževati. Vseeno smo si jo uspešno skuhati. Po večerji smo imeli taborni ogenj, kasneje pa še nočno igro. Igrali smo se Kimovo igro v temi (lahko pa smo predmete tikali). Za vsak uganjen predmet smo lahko šli korak naprej, dokler nismo prišli do

cilja. Lisice, pume in sove, ter gamsi smo prišli prvi, modrasi in bobri pa drugi. Sledilo je skalpiranje. Vsi smo morali skalpirati vodnike. Po končani nočni igri smo se odpravili spat.

Gojače, 24. 7. 2020

Voditelji so nas zbudili malo pred 8.00. Imeli smo daljšo telovadbo. Po zajtrku smo imeli pospravo. Sledil je glavni zbor, kasneje pa so nam oznanili športni dan. Imeli smo 5 postojank: s palčkami smo dajali pašto z enega

konca do drugega, z nogavicami na glavi, v katerih je bila teniška žoga, smo morali podreti plastenke z vodo, gobico za pomivanje smo morali vreči enemu članu našega voda, ki je držal cedilo nad glavo, igrali smo se tudi pindul pandul ter še igro, v kateri smo bili v krogu z metrom razdalje in smo si morali podajati palice, ne da bi padle na tla. Sledilo je kosilo. Po kosilu so sledila dežurstva. Začelo je deževati, zato smo bili v šotorih. Ko se je vreme umirilo, smo imeli pevske vaje. Ko se je zjasnilo, smo igrali tudi roverček. Bili smo razdeljeni v 2 skupini: lisice, modrasi, bobri proti pumam, gamsom. Po zmagi 1. skupine smo igrali višji vod proti voditeljem. Pred večerjo smo se šli umiti. Pred tabornim ognjem smo dobili pismo Kapitana Kljuke. Po tabornem ognju smo se odpravili spat.

Gojače, 25. 7. 2020

Zbudili smo se ob 7.00. Sledila je telovadba, nato pa še zajtrk in posprava. Okoli 9.00 smo imeli glavni zbor z dvigom zastave. Ob 9.30 smo imeli pevske vaje, kasneje pa še mašo, ki jo je pripravila Mila. Kasneje smo imeli neke vrste delavnic za krepitev samozavesti. Po kosilu smo imeli dežurstva. Oznani so nam tudi dvodnevno igro. Najprej smo si morali zgraditi bivak, ki so ga točkovali, sledila pa je prva igra. Morali smo rešiti Indijanke in talce s kartončki, ki smo jih dobili na orientingu in tako, da smo skalpirali. Ko smo s to igro končali, smo lahko šli jest večerjo. Okoli 21.30 se je začela nočna igra, pri kateri smo morali ujeti krokodile, ki so ukradli naše ure. Preden smo šli spat, nam je Zala predstavila svojo specializacijo, in sicer iz astronomije. Razlagala nam je ozvezdja, kasneje smo imele še delavnico, na kateri smo morali narisati vsa ozvezdja, ki nam jih je Zala pokazala. Okoli polnoči smo se končno odpravili spat. Bil je zelo utrudljiv, vendar lep dan.

Gojače, 26. 7. 2020

Zbudili smo se okoli 8.30 v bivaku. Pojedli smo zajtrk ter vse pospravili. Ob 9.30 se je začela še zadnja igra, pri kateri smo morali v roki nesti vodo do druge strani igrišča,

ampak ne da bi nas gusarji umazali. Po končani igri smo se šli umiti in povlekli ven vse klope. Po kosilu smo imeli dežurstva. Sledil je glavni zbor, kjer smo pozdravili hikovce, odšli smo tudi raidovci, ki smo se morali vrniti ob 19.30. Med tem časom so ostali člani čete imeli pospravo in se igrali pindul pandul. Ko smo se raidovci vrnili, smo vsi skupaj pojedli večerjo. Po večerji smo se odpravili spat.

Gojače, 27. 7. 2020

Voditelji so nas na presenečenje zbudili malo pred 8.00. Sledila je jutranja telovadba, kasneje pa še zajtrk in posprava, za katero kot vedno imeli zelo malo časa. Pri glavnem zboru so nam razkrili točke, vendar ne vseh, tako da bi ustvarili malo napetosti. Po glavnem zboru smo se razdelili v dve skupini: eno skupino so sestavljali novinci, ki so delali vozle oziroma vezave, druga skupina, kjer smo bili vsi ostali, pa je šla iskat material za gradnjo taborni ogenj. Sledilo je zelo dobro kosilo. Po kosilu je zadnji letnik začel graditi taborni ogenj za zadnji večer, nato pa smo ostali imeli dežurstva, kasneje pa smo še pospravili in počistili šotor. Ko smo končali, smo se odpravili v gozd, kjer so Mili, Andreju in Zali podelili specializacijo. Vrnili smo se nazaj in se šli stuširati vsi, razen zadnjega letnika, ki je nadaljeval s pripravo tabornega ognja. Sledila je večerja ob tabornem ognju, kjer smo razglasili, kdo sta miss in mister tabora, in imeli kazni. Potem smo zmolili in se odpravili spat.

Gojače, 28. 7. 2020

Zbudil nas je zadnji letnik s telovadbo, kasneje smo se odpravili na zadnji zajtrk, potem pa smo pospravili še zadnje stvari na taboru. Sledil je glavni zbor, v katerem smo klice zakričali na ves glas. Povedali so nam zmagovalce tabora, ki so bili modrasi, in posprav, ter razglasili najskavta in najskavtinjo. Nato je zadnji letnik žagal jambor. Ko smo končali, smo pojedli kosilo ter se odpravili domov.

KMEČKI DNEVNIK TABOR IV TRST IN KRAS

- **TABOR: KROMPIRJA VAS**
- **18. 7. - 26. 7. 2020**
- **45 IZVIDNIKOV**
- **11 VODITELJEV**
- **4 KUCHARICE**
- **GESLO: VSAKI DAN KROMPIR! VSAKI DAN KROMPIR! OD NEDELJE DO NEDELJE VSAKI DAN KROMPIR!**
- **ZAVETNICA KROMPIRJE VASI: SV. EMA.**
- **VREME: BILO JE SONČNO Z IZJEMO POPOLDANSKIH TOPLOTNIH NEVIHT.**
- **KUHINJA: BILA JE ODLIČNA.**
- **KOLIČINA PRELITEGA POTU: V POVPREČJU 5/10.**

Dogajanje v vasi

V naši vasi je vladal pravičen plemič, ki pa je imel častihlepnega brata. Ker se je slednji želel dokopati do oblasti, je pravičnega brata dal umoriti in je tako postal novi vladar. A tudi to mu ni bilo dovolj, želel si je živeti čim dlje, zaradi tega je s pomočjo čarovnikov deželno valuto spremenil iz denarja v čas, kar mu je omogočilo, da si z davki podaljšuje življenje.

Zaradi tega smo se prebivalci Krompirje vasi odločili, da se upremo zlobnemu plemiču. S svojo čarovnijo je hudobni plemič pripomogel, da se je izpolnila stara legenda, ki nam je bila v pomoč. Glasila pa se je tako: "Plemič, ki je umrl nasilne smrti, se bo prebudil takrat, ko bo čas narobe tekel in ko bodo združeni vsi čarobni predmeti". Seveda smo se pogumno odločili, da se bomo borili za svojo svobodo. Kljub težkim preizkušnjam, ki so sledile, smo s skupnimi močmi premagali čarovnijo in oživel dobrega plemiča.

Vzdušje

Na taboru je vladalo pravo taborno vzdušje, le na začetku je bilo nekaj težav z razumevanjem predpisov za covid-19.

Vaške čakole: Nastalo je veliko novih prijateljev (in ne samo! ;)), izvedeli smo, da norka ne zna brati in pisati (pleše in poje pa kot nora!) in ugotovili, da če združiš vod konjev, orlov in jelenov, postanejo PEGAZI *-*

Najbogatejši vod: Konji, orli, jeleni.
Mnenja starejših (raidovskih) kmetov:

- Letošnji tabor je bil velik izziv za vse nas, ki pa smo se lahko vseeno zabavali v dobri družbi.
- Na taboru mi je bilo všeč, da smo več časa posvetili duhovnosti.
- Najlepši trenutki so vedno tisti ob tabornem ognju.
- Ena najlepših stvari na taboru je, da si lahko v miru v naravi, brez telefona.

- Zelo mi je bila všeč velika igra.
- Žal mi je bilo, da si nismo kuhali sami.
- Tema se mi je zdela nekoliko nenavadna, a dobro razvita in vpeta v dogajanje na taboru.
- Najbolj mi je bilo všeč kopanje v reki Soči.
- Všeč mi je bilo, da so imeli vodi večjo vlogo kot prejšnja leta.
- Pogled na končno postajo celodnevne izleta se mi je zdel čudovit.

TABOR KLANA LPU P' ČASE

 Delavni lev

TABOR KLANA LPU P'ČASE
UKVE 10. 8. - 14. 8. 2020

LETOS SMO SI KOT LOKACIJO TABORA LIZBRALI UKVE. Skavtski prijatelj Rihard nam je priskrbel taborni prostor. 10. avgusta smo zgodaj zjutraj z železniške postaje v Trstu krenili na pot. Vmes smo se presedli na avtobus, pred 10. uro smo že bili na cilju. Postavili smo si šotore in uredili vse potrebno za nočno spanje. Po kosilu in programu smo naredili krajši sprehod v bližnji okolici, pri tem pa si ogledali zanimivosti prve svetovne vojne. Drugi dan smo si ogledali Ravensko dolino (Val Rauna). Pri tem smo skočili do Rihardove domačije. Pri koči na vrhu smo naredili postanek za kosilo, potem pa smo se

odločili, da gremo še navzgor - prispeli smo v Avstrijo. Ob povratku v dolino je sledila slastna večerja. Na vmesni dan tabora nam je kompas kazal proti Ovčji vasi ter Zajzerski dolini. Tudi tu smo si ogledali ostanke iz prve svetovne vojne, razlika je bila v tem, da nas je hoja izrazito namučila. Predzadnji dan pa smo šli proti Trbižu. V trgovini smo nabavili vse potrebno, si ogledali tamkajšnji spomenik in vintgar ter se vrnili nazaj. Zadnji dan je bil namenjen počitku in listini, domov smo se vrnili pred večerjo. Čeprav je tabor bil krajše narave kot ponavadi, smo se precej nahodili. Čas nam je ostal tudi za kopanje v reki ter obdelavo programa. Kljub temu da je potekal v izrednih okoliščinah, od nas pa terjal zaščitne ukrepe, je tabor potekal skozi tri izhodišča: hoja, program in reka.

TABOR RP GORICA 2020

2. 8. 2020

Števerjanci, edini zbudjeni na tako visokem ob 5:45, smo se odpravili v dolino na skavtski sedež. Tam smo si porazdelili opremo in se končno odpravili na pot. Kombi nas je pripeljal v Ligosullo, kjer smo se navdušeno odpravili na zgrešeno pot. Ko smo se končno vrnili na začetno točko, smo se usmerili v dolino. Zaradi nesporazumevanja smo se ločili v dve skupini in se zelo učinkovito izgubili.

Po pol ure tavanja smo se plemeniti skavtje spet združili. Brez večjih težav, razen kaplje dežja tu pa tam, smo se znašli v Sutriu. Tukaj smo pojedli kosilo iz vreče. Na hitro smo uredili s programom, da smo si lahko pripravili večerjo, po kateri smo se šli vsi skupaj veselo stuširat.

Dovtipni gams in Domači gams z Višin

3. 8. 2020

S trinajstimi budilkami smo se pravi moški prebudili ob 6:50. Zbudili smo gospodične in se vneto (nekateri bolj, drugi manj) začeli pripravljati, da bi zapustili prostor, kjer smo spali. Bilo je kot v kaki fabriki: eni so kričali, drugi so delali zgrešeno, tretji še vedno spali

(Peter Soban). Končno, po tem ko smo vse spakirali in pojedli zajtrk, smo ob 9. uri zapustili Sutrio in se odpravili proti kraju Fusea. Pot je bila kar umirjena: jedli smo, pili, peli, kričali, pozdravljali ljudi, dokler nismo prišli do vznožja vzpetine ... Ko smo se nastanili v stari šoli v vasici na vrhu griča, smo pokosili in se pripravili na program. Za program o zdravstvu ni treba veliko besed, je bil enostavno enkraten, kakor seveda tudi predavatelj. Vsekakor je temu čudovitemu programu sledila večerja, po kateri se je začel taborni ogenj, kjer je podpisani prebral to stran dnevnika, ki je podarila nasmeh soksavtom za lahko noč.

Dovtipni gams

4. 8. 2020

Po različnih uspešnih poskusih smo (skupina 6) prepričali skupino 5 (Ivana in Bernarda), da bi nam pomagala napisati dnevnik današnjega dne. Obljubili smo jima našo porcijo zajtrka, kosila, večerje in vseh malic naslednjega dne. Po težki nevihtni noči, ko smo si predstavljali, da nam bo streha padla na glavo, smo odprli pokoren organ naših duš (organ za vid) in radostno odkrili, da ne bo toliko neviht, kolikor jih je bilo napovedanih. Hitri kakor strela z jasnega, smo pospravili prenočišče in se brez

pojma o prihodnosti odpravili na pot. Naša modrasa sta krmarila skupnost proti dolini. Pot je bila bogata padcev in je kasneje tekla mirno, dokler se nam ni prikazal sovražnik (reka). Napadli smo ga s tem, da smo si sezuli čevlje in ga s čvrstimi (bosimi) koraki premagali. Kar naenkrat smo se znašli v vasi, skriti za slapom, imenovani Villa Santina. Za kosilo "je blo trjba čakt dragi moji 1, 2, 3 so bili pršut in mortadela na kavaleti in smo jih stauli u panin". Naše starine so se kasneje odpravile na hike, zaradi žalosti smo si "obrisli souze an tku smo zapojli: 'Se vidmo jutre, sej ena nwč ni trkaj, se bomo nzaj smejali jutrišnji dan'". Vnete debate so začele že pri organizaciji za nakup, zamašile pa so jih hrabri ženski glasovi, ki so potem odšli do najbližje trgovine. Med tem časom pa sta 2 izjemna skavta skušala privlačiti publiko v park, da bi pripomogla širjenju novega koronavirusa, a se je misija zaključila s porazom, saj sta 2 skavta precenjevala svoje sposobnosti. Tokrat programa na žalost ni vodil najznamenitejši od predavateljev, saj je imel suho grlo. Na njegovo mesto pa je pristopila zvezda kraškega Vrha. Debata se je kot po navadi vnela in zaradi neopisljive večerje kot običasno ugasnila.

Živahna puma, Preudarni modras, Dovtipni gams, Domači gams

5. 8. 2020

Dan se je začel različno za marsikoga. Najprej, ob 5. uri, ko še niti petelin ni zapel, sta se prebudila dva možakarja, ki sta že večer prej planirala, da bosta šla pozdravit pošasti, ki se ob jutranjih urah odžeja ob vznožju slapa. Ko sta se znašla ob vhodu v gozd, sta na ves glas začela peti, da bi se slučajno ne spotaknila na kaki mrtvi živali. Tolko sta hodila in pela, da sta, ko sta dospela do vodà, prepela ves števerjanski festival 2020. Okopala sta se in se ob 6:30 predstavila spet v hiši, kjer so še vedno spali ostali skavtje. Najprej sta opazila gospoda Jerneja, ki je noč prespal na dvorišču in se je zaradi dežja premaknil na stopnice, tako da je ob derečem prihodu dveh skavtov tvegalo, da bi ostal kar tam še naprej. On se je seveda prebudil in delno tudi ostali. Še s pol zaprtimi očmi so zapirali budilke, ko je Lucija zakričala, da je bila budilka ob tago zgodnji uri samo hec in zato je lahko spijo še pol ure. Žalostno

zbujanje, brez starešin, se je zato pojavilo ob 7. uri. Ob 8:41 so bila že ramena v nahrbtnikih in smo zapustili Villo Santino. Brez večjih težav na poti, poleg seveda poslušanja programa, so se nam odprla vrata v Ampezzo. Z veseljem, z navdušenjem, z žarom v očeh smo spet sprejeli medse dva hajkovca, ki sta se ob sprejemu, zaradi sreče, zjokala. Vsota solza in še vode, ki so jo voditelji uporabili za obred umivanja nog, je preselila Jadransko morje v hribe. Po tem dogodku smo se vsi odpravili k maši. Ob vrnitvi v prenočišče so ženske imele imenitno idejo, da so se napotile v stranišče, kot običajno vse skupaj, ne da bi obvestile moški spol, da bi moral začeti kuhati. Ob vrnitvi voditeljev, ki po eni uri iskanja niso našli pekarne, je trinadstropna stavba, zaradi njihovega kričanja, kar začela skakati. Vsi smo si zavihali rokave in začeli kuhati. Med večerjo nas je obiskal župnik in nam prinesel salamo, malo »stagionato«, ter steklenico vina. Po tem darilu smo se veselili in zabavali pozno v noč.

Dovtipni gams

6. 8. 2020

Kakor je primerno za starine, sva se s Petrom zbudila na nenavadno komot posteljah. Nad sabo sva imela streho, pod katero so spali tudi vsi drugi člani klana. Bila sva spet v skupnosti! V odmevu Majdinega ponavljanja besede "skupnost"; smo pospravili župnišče in šli na pot, žal brez Nike, ki nas je čakala na cilju. Z neobičajnim hitrim ritmom, ki ga je dajala Vida, smo hodili po strmi poti. Potem ko smo se bali, da se bomo spekli pod soncem, smo to učinkovito rešili tako, da smo se sprehodili po raznih rudnikih med gorami in nazadnje prispeli do jeza in jezera. Pojedli smo zdravo kosilo in se končno kopali v jezeru Sauris. Med vsemi sta Sandi in Bernard posebno izstopala, saj sta se kot otročička metala s pomola na vsake strani jezera, k sreči pa nista nikoli pristala na obali. Čakalo nas je posebno srečanje z gospodom, ki sem ga osebno

kontaktiral, da bi nam predaval o konceptu albergo diffuso v Saurisu, kar sem predvideval, da bo samo navaden hotel, medtem ko se je izkazalo za čisto nekaj drugega. Zadnji trenutek smo se zmenili, da bomo pogovor imeli na kanujih in pedalojih, tako da bi nam gospod lažje orisal in pokazal kraje, o katerih govori. Lollo nam je znal posredovati več kot katero zanimivo besedo o Saurisu in okolici, od geologije do ekonomije, zgodovine in drugem. Po pogovoru smo šli si ogledat izvir na drugi strani jezera in se vrnili nazaj za malico. S Petrom sva zmagovito prispela do obale za več kot kakšen meter pred Tomažem in Ivanom. Takoj potem sta Lucija in Julija šli po hrano za večerjo in nadaljne dni. Medtem je Jernej uvedel duhovno obnovo, ki je na ta dan privedla do plodovitega pogovora o našem duhovnem vodji, o tem, kako se mi obnašamo v trenutku, ko potrebujemo pomoč v raznih situacijah. Pri tem mi je bila posebno všeč Vanjina misel, ko je rekla, da duhovni vodja nam ne odgovarja na vprašanja, pač pa nam daje druga vprašanja, da se potem mi lahko bolje vprašamo in prej pridemo do zaželenih odgovorov. Pogovor je bil tako intenziven, da je morala Tina kot po navadi stopati v besedo vsakemu, ki je skušal kaj povedati. Prebrali smo intervjuje o starih skavtih, kjer jih je skupina za program vprašala, kako so preživeli čas koronavirusa iz vidika svojega poklica, in jih posamezno komentirali. Po podrobnem pogovoru smo si začeli pripraviti večerjo. Posebna zahvala gre Ester in Majdi, ki sta skuhali odlično večerjo medtem ko sem pisal dnevnik, čeprav na začetku nismo znali skuhati kuskusa, ampak važno je, da smo bili siti. V tem trenutku dneva sem imel nekatere probleme, da bi omenil še Petro, in sem jo samo vprašal, katero dežurstvo ima. In potem? Naredila je vse sama. Ne ona ne Jernej se ob koncu dneva nista spomnila, katero dežurstvo sta imela, ko sta se potem spomnila, da imata fotografijo. Po večerji smo si uredili ležišča in po tabornem ognju šli spat, saj nas je naslednji dan čakal lep sprehod po hribih.

Misleči gams

7. 8. 2020

S čudovitim pogledom na jezero smo se vsi skupaj prebudili v slačilnici, ki je še vedno smrdela po umazanih nogah, ki so jih za sabo pustile naše ženske, ko so se pametno premaknile v drugo sobo in tam lahko čez noč vohale čist zrak. Zelo verjetno je ta umazan zrak dal Petru v glavo, saj je želel še vedno spati. Menil je, da je manjši udarec prejšnjega dne bil tako močan, da ne more hoditi. V resnici, ko smo se vsi ostali skavti, razen Nike in njega, vrnili iz višin (šli smo sicer na tako visok hrib, da se nam je zdelo, da smo prileteli v Števerjan), je ponesrečenec že skakal od veselja. Tokrat je bil srečen, saj sta mu pritekla na pomoč dva skavta, ki sta kasneje skoraj povzročila cunami, a na to zgodbo se vrnimo kasneje. V resnici smo bili vsi veseli s srečanjem s Simonom in Andrejem, saj smo tako morali skuhati za take možakarje 9 porcij več, kakor se pri takem srečanju spodobi. S polnim trebuhom do grla smo imeli imenitno idejo, da bi se šli kopati v jezero. Še boljšo idejo pa sta imela ravno gosta. Naravnost sta najela kanu in se vneto odrinila od obale. V tem sploh ni bilo problema. Težave so se pričele, ko sta se s tako grozno močjo pripeljala proti pomolu. Zaradi

tako polnih trebuščkov in take hitrosti, je bila dovolj majhna manevra, da sta se oba skobacala v ledeno vodo. Po tej res smešni dogodivščini smo se z nasmehom začeli odpravljati proti kraju Sauris di sotto. V tej prijetni vasici je prišlo do majhnih orientacijskih težav, a kakor vedno smo prispeli do cilja. Kakor kuščarji smo se splazili na vrh nekega griča in tam smo postavili bivač in se ponosno slikali ob njem. Po slastni večerji, ki so jo skuhala naša dekleta ter dva današnja ponesrečenca, se je pričel naš zadnji taborni ogenj za letošnje leto pod odprtim nebom. Med petjem in nočnim prigrizkom smo vsi z žarečimi očmi opazovali svetle zvezde in se zabavali do nočnih ur.

Lepo mi je bilo vam pisati dnevnik v teh enkratnih dneh, tako ste se vsaj zvečer, razen včeraj, lahko malce posmejali.

Pisanje teh strani mi je vzelo še kar časa, ampak srčno upam, da se bom lahko tudi naslednje leto srečali in doživljali te čudovite dneve, ki bodo ostali v naših srcih, seveda zaradi mojih prečudovitih besed, zapisanih plavo na belo.

OSEBNA RAST V NOVICIATU

 Vodilna panda

POGOVOR Z ENERGIČNIM KONDORJEM IN NEŽNOSRČNIM JELENOM.

1. Kako ti je bilo letos v noviciatu?

N.J.: V noviciatu sem se imel zelo dobro, saj smo se kot skupina res povezali že na raidu 2018. Vesel sem, da smo vsi vstopili v noviciat in še vsaj ta del skavtske poti opravili skupaj. Kaj se dela v klanu, pa nismo poglobljeno spoznavali, saj so nam sestanki po spletu to malo prikrajšali. Vseeno smo imeli sestanke ločeno od klana, da smo na čim boljši način to opravili. Kar smo izvedeli, me je gnalo naprej, opravili smo dve služenji, na Itisu in na orientacijskem teku Prosekar. Od izvidnikov pa nisem nič pogrešal.

2. Si pričakoval tabor? Si imel morda pomisleke, da bi se ga ne udeležil?

N.J.: Na začetku sem mislil, da bi bilo bolje se nekaj zaporednih dni dobivati na skavtskem sedežu, ker sem si mislil, da bodo smernice le sam stres in da ne bodo dopuščale uživanja, v resnici pa se je izkazalo, da so bile smernice primerne, zato sem se ta na taboru imel res fajn. Prvi načrti tabora so me bolj prepričali, po taboru pa imam popolnoma različno mnenje. Zakaj sem prej sploh mislil, da ne bi šel? Bilo je tako lepo! Skupnost, klanovci: v veji IV je drugače, razdeljeni smo po vodih, kar ne povezuje toliko kot klan, tudi razlika v letih je manj občutena.

3. Kakšen ti je bil tabor? Si pogrešal izvidniške tabore?

E.K.: Tabor mi je bil super. Bil je bolj miren od tistega, kar sem si pričakoval (v primerjavi z izvidniškim), ne morem pa trditi, da je bil tabor

lepši ali grši od izvidniškega, saj je druga veja, druga skupnost, nove dogodivščine in različen način uvajanja v skavtstvo. Ne morem primerjati, ampak sem vse preživel res lepo, tako tega kot prejšnje.

4. Katerega od treh stebrov klana si najbolj začutil v tem skavtskem letu, še posebej pa na taboru?

E.K.: Mislim, da je steber skupnosti bil najmočnejši zame. Na taboru sem se stalno pogovarjal z vsemi, pogovori so bili zabavni, vsakdo je prispeval k uspešni novi skupnosti Hudega klana. Skupnih trenutkov je bilo veliko, zato je skupnost dobro rasla.

5. Zakaj si se odločil vstopiti v klan?

N.J.: Želel sem naprej po svoji skavtski poti in počutil sem se pripravljenega sprejeti novo skupnost ter hkrati upal, da me bo ta sprejela. Bil sem prepričan od vsega začetka, skupnost mi je všeč in želim rasti v njej. Tisti trenutek je bil zaradi moje introvertnosti napet, govoril sem po tiho, ampak sem se na koncu počutil počaščenega. Trenutek je bil slovesen, smešen in prisrčen.

6. Kako si doživel vstop v klan, kaj ti pomeni in kakšen je bil trenutek?

E.K.: Trenutek vstopa v klan je bil lep, zanimiv, mešani občutki, čudno. Ob preizkušnji nisem vedel, če mislijo resno ali kaj. Skratka vesel sem, da sem v skupnost vstopil in tudi jaz želim v njej rasti.

MALI TABOR-20 HUD KLAN

 Vodilna panda

KJE IN KDAJ: ČEZSOČA, 4. - 11. 8.
2020
KOLIKO: 16 KLANOVCEV, 3 VODITELJI
MOTTO TABORA SAMO ZA ZABAVO:
MATIA NON VEDE, MATIA NON DUOLE (V
RESNICI SMO GA ŠPIKALI, A SMO SE
DRŽALI PRAVIL ZA COVID-19)
KAJ SMO SE NA TABORU NAUČILI:

1. dan: ne znamo rešit sudokuja
2. dan: za klanovce je velik kamin za taborne ognje nujen
3. dan: kljub vsemu znamo postaviti bivake le iz naravnih materialov in ostati suhi (ja, ker ni deževalo)
4. dan: znamo organizirati celotno poroko v 1 uri ali manj
5. dan: Jožica ne zmore brez svojega Boruta, Borisa in Brunota; če se ime začne na drugo črko, ne velja
6. dan: leska je naša najboljša prijateljica (absolutno ne!!!)
7. dan: majice na taboru lahko imajo premočan skavtski duh
8. dan: Dolciando mora biti naš sponzor za naslednje leto

Kot vsi smo se tudi mi soočili s pripravo tabora, kljub neugodnim razmeram. Smernice so nam omejele nekaj ciljev tabora, kljub temu pa smo tabor res lepo izpeljali. Tako se je 16 klanovcev odpravilo na travnik ob Soči, nekaj kilometrov od vasi Čezsoča, da bi doživeli nekoliko drugačen, a prav zaradi tega poseben tabor. Naša skupnost se je odločila za tak tabor, na katerega bi lahko prišli vsi klanovci in člani noviciata. Nekateri sicer imajo težave s hojo, zato smo le-to dnevno omejili na maksimum 5 ur. Vezna nit tabora je bila Sanit-Exupéryjeva knjiga Mali princ, iz katere smo vsak dan črpali poučne citate in iz njih razvili temo dneva. Debate so bile raznolike in zanimive: fake news, obsojanje nas samih in ostalih, vprašanje, kaj je pravo bogastvo, krščanska vera, priznanje zgodovinskih napak. Da ne bi stalni del bil podoben izvidniškemu, smo med cilji tabora še bolj izpostavili sprejemanje izzivov, služenje, povezanost v skupnosti in seveda pot, tako hoja kot osebna rast.

PROGRAM: Ob prihodu na taborni prostor nas je dež fanj zalil, a je pred kosilom pokukalo sonce in smo se popoldne posvetili temi videza in fake news. Razdelili smo se po skupinah in prebrali nekaj novic iz spletnih

medijev. Razumeti smo morali, ali je novica laž ali resnična, nato pa smo delili naša mnenja in dvome s skupnostjo. Sledila je še igra v kateri smo s skupnim trudom reševali vprašanja iz logike in sudokuja, s katerimi smo na zemljevidu tabora iskali listke. S temi smo na koncu sestavili besedilo pesmi "La favola mia" Renata Zera. Popoldne pa smo opravili prvi izziv, ki so nam ga ponudili voditelji.

Drugi dan smo se povezali s citatom iz knjige: "Boš pa sam sebi sodil ... To je najtežje. Najtežje je soditi samemu sebi, saj je soditi drugim lažje. Če se ti posreči, da pravično sodiš, si resnično modrijan". Zato smo že v glavnem zboru opravili test o notranjem in zunanjem "locus of control" in si tako poskusili soditi sami. Nekaterim je bilo lažje, nekaterim težje, smo pa trditve predebatirali in spoznali pomen pojma "locus of control". Najbolj zanimiva debata pa je bila vzeta iz Einsteinovega stavka: »Vsak je lahko genij. A če ocenjujemo ribo po njeni sposobnosti plezanja na drevo, bo celo življenje verjela, da je neumna«. Delili smo naše izkušnje, ko smo se čutili sojeni, če smo se podcenjevali ali se počutili neumne, kot riba, ki pleza na drevo, predvsem na šolskem in univerzitetnem področju.

Kaj je pravo bogastvo? je pomembnejše notranje ali zunanje bogastvo? kaj pomeni biti bogat v duhu? so bila vprašanja na katera smo odgovarjali tretji dan. Spoznali smo, da vemo, kaj cenimo pri ostalih, malokdo pa je znal hitro povedati, kaj ceni pri samem sebi. Odločili smo se, da bomo posvetili več sama samim sebi, da bomo bogastvo v nas samih spoznali bolje.

Naslednji dan je bil posvečen veri in debati o verskih vprašanjih. Tudi ta debata se je precej razširila, saj smo debatirali o pomenu vere v življenju vsakega klanovca, če je Sveto pismo dobesedna resnica ter kaj nam pomenijo zakramenti in verski obredi. Posledice debate smo začutili tudi pri večerni maši naslednjega dne, ki jo je daroval tržaški skavtski duhovni asistent Anton Bedenčič. O tej temi smo razmišljali tudi na nočnem bdenju, ki so nam ga pripravili voditelji in je navdušilo vse. Peti dan zjutraj smo posvetili služenju pri lokalni ekološki kmetiji. Popoldne smo po parih spregovorili o svojem življenju in ljubezni

do bližnjega, še posebej ob epidemiji koronavirusa. V drugem delu smo prejeli nekaj odlomkov iz Svetega pisma z vprašanji za razmislek. V skupnosti smo predstavili svoje odgovore in s pomočjo duhovnega asistenta smo razvili pogovor. Ob tabornemu ognju je tekla beseda tudi o Narodnem domu ter obisku slovenskega in italijanskega predsednika tako na Bazovski gmajni kot na fojbi.

Temo naslednjih dveh dni smo predstavili in jo bomo obdelali na prvih sestankih v septembru. Tako smo lahko dobro zaključili služenje s prijateljico lesko in si vzeli dovolj časa za izzive s strani vodstva. Zadnji dan smo posvetili pospravljanju tabora in mislim, zahvalam ter spominom vsakega udeleženca.

POT: Vsak dan smo odšli na pot. Najprej smo se podali do Velikega Čela, kjer se nahajajo jarki avstroogrskih vojakov, ki so branili okoliške kraje pred napadi italijanskih vojakov med prvo svetovno vojno. Razgledi (in strmejši deli) so nam jemali sapo. Odpravili pa smo se še naprej, višje na pot proti vrhu Svinjaka, med katero smo hecno za motivacijo s skupnostjo delili naše najljubše risanke, filme, serije in tabore. Že naslednjega dne nas je čakala pot do izvira Gljuna in slapa Virje, čez bovško

letališče, po pešpoteh in gozdčih. Pot je bila tudi tokrat uresničljiva za vse! Na cilju smo se pred slapom okrepčali in malo počofotali. Nato smo se odpravili v sosednjo vas, kjer smo imeli dolgo debato o notranjem in zunanjem bogastvu. Po poti smo srečali tudi klan iz Slovenskih goric.

Četrty dan smo se napotili do Police nad Čezsočo, a žal do cilja nismo prišli, vseeno pa je bila malica z žabo kar prijetna. Vsi smo mislili, da bo to zadnji pohod, v resnici pa smo že naslednji dan spet šli do Čezsoče, da bi opravili naše prvo služenje. Še po tem pa se hoja ni zaključila!

SLUŽENJE: Zaželeli smo si tabor z dobrim delom služenja, letošnje razmere pa so nam ovirale načrte. Vseeno pa smo manjša služenja opravili. Najprej smo se preoblekli v kmete in smo vsak s svojimi grabljami kmetu iz lokalne družinske ekološke kmetije pograbili vso pokošeno travo, da bi lahko lažje potem pripravil "bale" sena. Zelo nam je bil hvaležen in nas povabil, da se še kdaj vrnemo.

Naslednjega dne pa smo postali gozdarji. Lastnik tabornega prostora je zaprosil, da mu očistimo lesko, ki je zrasle vsepovsod okoli tabora. Vzeli smo sekire, žage ter klestilnike in opravili precej dela, a še ne dovolj. Popoldne nas je čakal izziv, ki so ga pripravili voditelji, zato smo delo zaključili naslednji dan. Vsi smo zasovražili lesko, opravljeno delo pa je razveselilo gospoda Gorazda.

IZZIVI: Voditelji so nam v teku tabora pripravili vrsto izzivov, ki smo jih sprejemali bolj ali manj navdušeno. Na koncu pa smo od vsakega

marsikaj odnesli in smo bili na opravljeno delo ponosni. Izzivi so bili tesno povezani s gradnjo skupnosti in osebno rastjo. Že prvi dan smo napisali tri zgodbe o nas, od katerih je morala vsaj ena biti resnična, skupnost pa je glasovala, če se jim zdi resnična ali pa gre za fake news. Tako smo spoznali vsakega člana posebej in se res nasmejali. Tretji in četrti večer sta bila tudi izzivalna. Ob mraku tretjega dne smo med večerjo sprejeli izziv, da si v skupinah zgradimo bivake iz naravnih materialov in v njih prespimo. Naše najljubša prijateljica leska je bila edini naravni gradbeni material, zato bi v primeru dežja morda ne preživel, v resnici pa nas je zvezdnato nebo čuvalo celo noč! Naslednjo noč pa nas je čakalo bdenje, med katerim smo se s pomočjo odlomka iz evangelija poglobili vase in pomislili na našo nalogo v skupnosti. Zadnji izziv nam je vzel še največ časa, po mojem mnenju pa je pustil še največje zadoščenje. Odpravili smo se na hike v dvojicah ali trojicah. Nekateri smo prehodili malo daljšo pot, nekateri malo krajšo, vsak je imel svojo posebno dogodivščino. Nekdo je na cilju govoril italijansko, nekdo je srečal znano bovško ovco. Nekateri so spoznali prijatelje, ki se šolajo na višji srednji šoli v Gorici, drugi so se odpravili do slapa Virje že tretjič. Vsi smo po poti razmišljali o osebnih, kratko- in dolgoročnih ciljih, vrednotah, videzu in odnosih, ampak se še posebej nasmejali s svojimi soklanovci.

SKUPNOST: Temu stebru klana smo se še najbolj posvetili, kljub razdalji, ki smo jo morali obdržati. Že mešane trojice in četvorke v šotorih so nas precej povezale, nato še zgradba tabornega ognja, ki je nastajal vsak večer s skupnimi močmi. Tudi programi tabornega ognja so bili improvizirani. Vsakdo je skupnosti nekaj dal, skupnost pa je rasla. Ker fizični stiki niso bili dovoljeni, smo skupnost gradili na medsebojnem zaupanju, dobrih delih, pogovorih in nasmehih.

KILLER: Za boljši uspeh tabora je skupina animacija poskrbela za zabavo skozi cel tabor z morilcem na daljavo. Kot pri normalnem morilcu je vsak dobil ime koga drugega in s tem še način, kako soklanovca ali voditelja umoriti. Z vami delimo osmrtnice, ki so jih napisale žrtve.

Ime: Jernej Močnik
13. 6. 2002 – 6. 8. 2020

Prerane smrti je umrl Svojevrstno filozofski jelen, ljubljen in obžalovan od vseh, razen od kuharice, ki ga je kruto ubila z bližino med spustom zastave.

Ime: Matia Premolin
17. 7. 1990 – 10. 8. 2020

Ubit nepravilno pri pipah v skupni akciji živih in mojih pokojnih žrtev. Strah pred smrtjo je združil žive klanovce v poskusu, da usmrtijo morilca št. 1

Ime: Lorenzo Mezzavilla
12. 9. 2003 – 8. 8. 2020

Na dan grabljenja je umrl, ker si je snel čevljev pred šotorom karantena, da

bi pogledal, če ima žulje. Zadnja misel pred smrtjo: Matia je infame

Ime: Neža Petaros
22. 2. 1998 – 6. 8. 2020

Sporočamo žalostno vest, da je prerano preminila Neža, rojena 22. 2. 1998, umrla 6. 8. 2020. Usodno ji je bilo zaupanje prijatelju, ki jo je zvalil na navidezno iskren pogovor, vendar jo je s tekom okoli nje objel v smrt.

Ime: Neža Gruden
29. 8. 2002 – 8. 8. 2020

Sporočamo žalostno novico, zapustila nas je Neža Gruden. Pri večerji jo je načelnik prisilil, naj zapoje pesem Roma Bankok. V tistem hipu je Neža vzdihnila svoj zadnji dih in se je njeno življenje takrat končalo. Za sabo je pustila veliko praznino.

Ime: Nika Čermelj
19. 12. 1998 – 6. 8. 2020

Ubila je bila, medtem ko je stala v vrsti z malico in je vanjo priletel močan kamen. Tisti trenutek se je njeno življenje na tej zemlji žalostno zaključilo. Občutki niso bili prijetni, ampak tak je splet okoliščin.

Pustimo jo, naj počiva v miru!

Ime: Mira Tavčar
28. 10. 2000 – 7. 8. 2020

Prijatelj povabi vse, da limbo igramo se, vsi veselo pripeketamo, le jaz se malo obotavljam, češ kaj se bomo limbo s sušilniki igrali, a na koncu Prijatelj prepriča me in med težko

preizkušnjo ubije me ...
»Prijatelj«

Ime: Martina Sosič
19. 3. 2003 – 8. 8. 2020
Naslednja žrtev načelnika, ki je zlorabil svojo moč. Na osebnem pogovoru ob oltarju mu je Martina nabrala nekaj regrata, da bi se nasitil po služenju pred kopanjem v reki. Tako jo je nepravilno pospremil k Bogu. Njena žrtev pa je postala njegova.

Ime: Veronika De Luisa
6. 5. 2002 – 7. 8. 2020
Hud klan sporoča žalostno vest iz Čezsoče pri Bovcu. Četrty dan je na Malem taboru pri pomijah počepnila ničhudegasluteča Veronika in se na žalost znašla ob krutem morilcu (detektivi preizkušajo sumljive okoliščine, a je zelo verjetno za umor kriva Mateja Martini). Vsi zelo pogrešamo našo animatorko Veroniko, ki bo za vedno pustila v klanu veliko praznino.
P.s.: pazite se nevarne morilke

Ime: Nina Pahor
5. 7. 1995 – 8. 8. 2020
Nismo se mogli načuditi, ko smo izvedeli, da nas je zapustila Nina Pahor. Zapustila nas je na dan, ko je bila na jedilniku fižolova minešta. Usodna ji je bila 3. pirueta, medtem ko je v luknji tabornega ognja s prijateljema sovoditeljema pela razposajeno pesem z dodano koreografijo. V spominu nam bo ostala njena razposajena pesem in fižolova mineštra, ki jo je pohvalil tudi sam duhovnik Anton Bedenčič.

Ime: Tjaša De Luisa
5. 4. 2000 – 6. 8. 2020
Malo predno bi se začelo mračiti 6. 8. 2020, sta Tjaša in Martina mirno pomivali svoji gaveti. Naenkrat se Martina spomni, da jo tišči na stranišče in povabi Tjašo, da se ji pridruži. Vedela je, da bo Tjaša sprejela, saj se čez hrib do daljnega stranišča nikdar ne odpravi sama. Navdušeno jo zvabi pod vhod in

jo tam naenkrat oblije s polnim kozarcem vode. In glej, Tjaša je nasedla, a se ni vdala. Do zadnjega vdiha se je borila s smrtjo in se še z zadnjimi močmi maščevala z drugim kozarcem vode. Nazadnje je klonila pod kapljicami vode in zdaj pod vhodom v Mali tabor, v Čezsoči pri Bovcu v miru počiva uboga Tjaša.

Ime: Tina Žbogar
28. 5. 2003 – 7. 8. 2020
Mirno je odhajala v šotor, ko jo je Neskončno govoreči jelen vprašal za pomoč. Kot prava skavtinja se je obrnila do njega ob tabornem ognju. Prosil jo je naj mu pomaga odmakniti hloed, saj sam ni imel dovolj moči. V trenutku, ko je vstopila v luknjo tabornega ognja in dvignila hloed, jo je pogledal v oči in od daleč dal poljubček. Zavpil je, da jo je ubil. Razočarano ga je vprašala če je res in se jezno odpravila v šotor. Bila je gotovo nepričakovana smrt.
Zadnja misel: Zelo mi je žal, ker sem le želela pomagati, on pa mi je zahrbtno zabil nož v hrbet.

Ime: Ivan Ferfolja
7. 12. 2002 – 6. 8. 2020
Tukaj leži v večnem miru Ivan Ferfolja a.k.a. »furfy«
a.k.a. »Samobitni kondor«
Tragično preminil zaradi prevare lastne prijateljice
»sm mogu še pojest zelenjavo«

Ime: Aurora Leghissa
14. 9. 1998 – 9. 8. 2020
V nedeljo, 9. 8. 2020, smo se na dolg hike odpravili, ko pa smo na cilju šotor postavili, izčrpani smo se odločili, da v reki se bomo ohladili, saj smo si to in še več zaslužili. V reki skupaj z Jernejem sva sedela, ko je Nicole okoli mene trikrat zavrtela, in tako moje življenje nepričakovano vzela.

Čestitke Nicole, Mateji, Boštjanu, Alessandri in Liamu, ki so tabor preživeli, spomnimo pa, da končnega zmagovalca še iščemo!!

LETOŠNJI TABOR JE BIL OD PREJŠNJIH TABOROV PRECEJ DRUGAČEN. Kot že vsi vemo, se je okoli februarja razširila epidemija covid tudi v naših krajih. Prav zaradi tega je bilo taborjenje že od vsega začetka pod vprašajem. Nihče ni vedel dinamik in korakov, ki jih bo ta virus prinesel s sabo. V polovici junija pa se je faza stroge karantene delno umirila. Prišla pa so na dan nova pravila, ki se jih mora še vedno vsak strogo držati. Na tak način so se končno začele društvene dejavnosti, gledališča, poletni kampi ... prav zaradi tega smo se tudi s taborniki dogovorili, da bomo sestavili anketo za starše, na podlagi katere bi se odločili, ali izvršiti vsakoletno desetdnevno dejavnost. Glede na pozitiven izid smo se odločili, da bomo tabor izvedli.
Letos smo morali dejavnosti prilagoditi danim razmeram. Redno smo si morali umivati in mazati roke z alkoholom ter meriti telesno temperaturo. V kuhinji sta zaradi preprečevanja okužbe kuhali le dve odrasli osebi, ki sta se

strogo držali dodeljenih pravil. Za vsakega tabornika pa je bila novost to, da ni bilo več dovoljeno druženje po šotorih, temveč je moral vstopiti vanj le tisti, ki je tam prenočeval. Druženje je potekalo na prostem, seveda z upoštevanjem varnostne razdalje. Vodstvo je vodilo razne gozdne šole, kot na primer prvo pomoč, kako se moramo obnašati na taboru, gozdno šolo o uporabi orodja ... Tudi mlajši člani so imeli prilagojen program, na primer spoznavanje gozdnih živali, rastlin, izdelovanje obešalnikov, urejanje posameznih šotorov, učenje vozlov, Morsejeve abecede, taborniških družin, kar jih je tudi pripravilo na prvi izpit, da bi vsak dobil lastno taborniško ime. Dneve smo tudi posvetili športnim igram, poligonu, ajanju in raziskovanju vesolja. Krajše popoldneve smo izkoristili za nabiranje dračja in drvi. Gozdovniki in gozdovnice (11–16 let) ter popotniki in popotnice (16–21 let) so

pripravljali večerne ognje, ob katerih smo skupaj peli in se družili. Ko ni bilo na programu ognja, smo imeli zvečer razne nočne igre. Tudi letos smo imeli slavnostni ogenj, pri katerem se je krstilo 10 novih članov.

Ob prihodu domov so bili vsi člani taborniške organizacije navdušeni in ponosni, da smo lahko izvedli tako taborjenje z upoštevanjem

varnostnih pravil. Prepričani pa smo, da je letos vsak tabornik pogrešal krajše sprehode po vasi in daljše izlete po slovenskih gorah, ki smo jih omejili, da ne bi prišlo do stika z vaščani. Vse pa bomo lahko nadoknadili na zimskih izletih in na prihodnjem taboru, če nam bodo okolščine to dovolile.

SKAVTFEST 2020

 Vodilna panda, Angažirani galeb

SKAVTFEST JE GLASBENI FESTIVAL, KI GA STEG POSTOJNA 1 ORGANIZIRAN VSAKIH 5 LET: VSAK PRIJAVLJEN STEG SE PREDSTAVI Z IZVIRNO PESMIJO (BESEDILO KOT MELODIJA). Pri nas se je vse začelo s

hečno trditvijo: »Daj, Martina, napišemo pesem za Skavtfest?«. »Jaaa!«

Obe sva nad idejo bili tako navdušeni, da sva voditelja prosili za dovoljenje. Verjetno sva si na začetku vse to zamislili kot hec, v resnici pa je nastala desetčlanska skupina, ki je z veseljem sprejela izziv in začela pisati besedilo pesmi. Na prvem sestanku smo določili temo straž in napadalcev in si izmenjali nekaj anekdot, naših izkušenj na nočnih stražah in pri napadih. Zavihali smo si rokave in na daljavo napisali besedilo ljubezenske pesmi med stražo in napadalcem. Pisanje ni bilo prav nič lahko, saj smo se morali odločiti za metrum, zanimivo sporočilo ipd. Ideje v skupini so si nasprotovale, soglašali smo le, da nam naslova ne uspe najti. Vseeno pa smo prišli do kompromisa in zaključili pisanje besedila, ki se je v resnici do zadnjega trenutka spremenilo še nekajkrat. Prišel je čas, da se pesem uglasbi. To nalogo smo zaupali našemu soklanovcu Ivanu, ki je opravil ogromno delo. Ideja, od spremljave treh kitar do melodije, je njegova. Ker je pesem napisana v obliki pogovora med stražama in napadalcema, smo poiskali še soliste. Ekipa se je počasi večala, naši solisti Mira, Tjaša in Boštjan so si vlogo vzeli k srcu in

tudi oni opravili odlično nalogo. Dodala sta se še kitarista Mateja in Benjamin, tako da nas je res bilo vedno več. Rok oddaje se je približeval, počasi pa smo vsi odhajali na tabore. Vseeno pa nam je uspelo in se je celotna ekipa 25 pevcev (nismo si pričakovali takega odziva) zbrala v Finžgarjevem domu, da bi se naučila pesmi in jo posnela. Profesionalno pomoč nam je ponudil Samuel Kralj, s katerim nam je uspelo pesem posneti z upoštevanjem smernic za preprečitev širjenja virusa covid-19. Nad pesmijo z naslovom Ljubezenski napad smo vsi zelo navdušeni in komaj čakamo na rezultate!

HVALA, Samuel, Ivan, Boštjan, Tjaša, Mira, Mateja, Benjamin, Veronika, Matia, Alessandra, Anna, Aurora, Kristina, Lara, Liam, Lorenzo, Martin, Nathan, Neža G., Neža P., Nika, Peter C., Peter Š. in Valentina, da ste se nam pridružili in nam pomagali izpolniti najine majhne sanje.

Tri tedne po roku za oddajo posnetka je prišla vesela novica! Letos se je na Skavtfest prijavilo kar 22 skupin, vsaka s svojo pesmijo, naša pa je bila izbrana in uvrščena v tekmovalni program Skavtfesta, ki bo na vrsti v soboto, 24. oktobra, v živo iz Postojne (če bodo razmere dovoljevale!).

Vsi smo nad novico presenečeni in ponosni na svoje delo!

Zbor: Navihano brundajoča srna
Solisti: Angažirani galeb

90.OBLETNICA USTRELITVE BAZOVIŠKIH JUNAKOV

Bistra srna

PRVI TRŽAŠKI PROCES. Povod za začetek prvega tržaškega procesa, ki je potekal od 1. do 5. septembra leta 1930, je bil napad na uredništvo tržaškega časopisa Il Popolo di Trieste s strani tajne protifašistične organizacije. Obtožencem so sodili na Posebnem sodišču za zaščito italijanske države. 5. septembra so obsodili na smrt štiri mlade fante – bazoviške junake: Ferdinanda Bidovca, Frana Marušiča, Zvonimirja Miloša in Alojza Valenčiča. Ti so bili člani ilegalne radikalne organizacije slovenske in hrvaške mladine v Julijski krajini in Istri, ki ji je bilo ime BORBA. Ta je spadala v sklop primorskega protifašističnega gibanja TIGR (Trst, Gorica, Istra, Reka), ki je nastalo na Nanosu leta 1927,

da bi organiziralo aktiven odpor proti fašističnemu režimu in njegovi nasilni raznarodovalni politiki.

6. SEPTEMBER 1930. Ob 5. uri in 43 minut so usmrtili bazoviške junake na vojaškem strelišču pri Bazovici. Temu prostoru danes pravimo Bazovska gmajna. Tu stoji spomenik, ki so ga postavili takoj po osvoboditvi izpod fašizma in nacizma (t.j. 9. septembra 1945). Načrt je pripravil tržaški arhitekt Franjo Kosovel. Spomenik so neofašisti v teku let večkrat pomazali.

SPOMINSKE SVEČANOSTI. Vsako leto se v septembru na Bazovski gmajni odvijajo

spominske svečanosti; govori so tako v slovenskem kot v italijanskem jeziku. Letos sta se mladim bazoviškim junakom poklonila tudi predsednika Slovenije in Italije ob priliki vrnitve Narodnega doma slovenski manjšini 13. julija.

Žrtev prvega tržaškega procesa se vsako leto spominjamo tudi v Kranju – v Prešernovem gaju, in v Ljubljani – pred rektoratom univerze. Tu prav tako stojita spomenika. Kranjski spomenik je prvi protifašistični spomenik na svetu (postavili so ga leta 1930).

Letos sem se prvič podala na častno stražo v Ljubljano in Kranj. Slovesnost je potekala v skladu s protikoronskimi pravili, zato je bila v okrnjeni obliki. Prepričana sem, da bi se je v »normalnih« razmerah udeležilo več ljudi. Vsemu navkljub je bila izkušnja res zanimiva, saj sem lahko poslušala več govorov in misli. V Kranju je slovenski predsednik Borut Pahor imel govor, kasneje pa smo se skavti SZSO, taborniki RMV in taborniki iz Kranja z njim fotografirali.

Kot vsako leto sem se tudi letos udeležila proslave na Bazovski gmajni ob priliki 90. obletnice usmrtitve štirih junakov. Tudi ta se je žal odvijala v okrnjeni obliki. Čudno mi je bilo videti tako malo ljudi, saj jih je v prejšnjih

letih kar mrgolelo, prisotni so bili tudi TPPZ Pinko Tomažič ter godbe na pihala, letos pa ne ...

Na predvečer 90. obletnice ustrelitve sem se pridružila tabornemu ognju v organizaciji tabornikov RMV. Tudi ta je bila zanimiva izkušnja, saj sem imela priložnost spoznati navade taborniških tabornih ognjev, ki so nekoliko različni od naših.

Važno je, da se mladi še naprej spominjamo in spoštujemo pogum naših prednikov in njihovega doprinosa, da danes LAHKO SVOBODNO in ponosno govorimo v svojem jeziku. Bazoviški junaki niso le fantje, ki so se žrtvovali za jezik, so fantje, ki so prej mislili na druge in ne nase, mislili so na prihodnost in ne le na sedanost. Bili so in so še danes zgled za mnoge. Bili so odkritosrčni, požrtvovalni in čisti v duši in dejanjih, branili so šibkejšje ljudi. Na kaj pa vas spomina to? Mene na skavtska načela.

VIRA:

<https://www.tigr-drustvo.si/156-bazoviski-junaki-2>

<http://zgodovina.si/fortunant-bergant/>

Na deželnem občnem zboru oktobra 2019 je bil sprejet novi deželni vzgojni načrt, ki velja od leta 2020 do leta 2023.

DEŽELNI VZGOJNI NAČRT 2020-2023

1) POŠTENO DRŽAVLJANSTVO IN ZAVESTNA SKAVTSKA IZBIRA

• SKAVTSKI STIL

Analiza: opaziti je, da peša pojem skavtskega stila in skavtske države v družbi tako na skavtskih dejavnostih kot tudi izven njih. Skavtske vrednote, kot so čistost, odkritosrčnost, požrtvovalnost, skromnost, bratstvo, potrpežljivost se izkazujejo večkrat kot premalo upošteevane in cenjene. Želimo si zato, da bi skavtske vrednote ponovno prežemale vse skavtske dejavnosti, predvsem pa, da bi bili odrasli člani zgled omenjenih vrednot. Opaziti je tudi pomanjkljiva urejenost kroja in nepoznavanje skavtske države.

• Smernice:

- a) posebna pozornost naj bo posvečena urejenosti kroja, drži v zboru in vseh svečanih trenutkih, ter primernemu vrednotenju simbolov
- b) pogosto branje BP-jevih odlomkov na skavtskih dejavnostih
- c) pogovori o skavtskih vrednotah med voditelji

• Cilj:

- a) leta 2023 bodo vsi odrasli člani poznali pravilno držo pri svečanih trenutkih in jo izvajali;
- b) leta 2023 bodo vsi odrasli člani poznali BP sporočilo in vrednote, ki so v njem vpletene.

• SAMOVZGOJA

Analiza: voditelji, ki imajo pred sabo svoje varovance, se večkrat zavedajo, da le-ti niso sposobni sami organizirati dejavnosti, izbrati cilje in izvesti sami podvige (v veji IV) ali poglavja (v veji RP). Prav tako je potrebno pojem samovzgoje bolje uokviriti tudi med voditelji s ciljem, da se tudi odrasli člani

organizacije zavedajo, da se samovzgoja nadaljuje tudi v odrasli dobi. Tesno povezano s pojmom samovzgoje je seveda osebno napredovanje.

Opazamo, da se osebnemu napredovanju daje premalo pozornosti, medtem ko mora biti osrednja skrb v odnosu voditelj-varovanec.

• Smernica: dejavnosti naj bodo zato tako načrtovane, da se osebnemu napredovanju daje primerno pozornost.

• Cilj:

- a) vsak voditelj in pripravnik naj pripravi osebni vzgojni načrt. Deželno vodstvo bo na deželnem svetu s stegovodji preverjalo pripravo le-teh;
- b) voditelji se še naprej samovzgojajo z udeležbo na: TŠ Prekvalifikacija (CAM), TŠ za stegovodje (CCG), raznih delavnicah in srečanjih v organizaciji Deželnega vodstva SZSO ter sorodnih organizacij (ZSKSS in AGESCI) in drugih organizacij civilne družbe.

• USPOSABLJANJE VODITELJEV

Analiza: pripravniki so bili v zadnjem obdobju preveč prepuščeni samim sebi. Tako deželno vodstvo kot SKVO-ji so premalo pozornosti posvečali pripravnikom in mladim voditeljem.

• Smernica: usposabljanje in motiviranje mladih voditeljev morata zato biti ena pglavitnih skrbi deželnega vodstva, posameznih SKVO-jev, predvsem pa mentorjev.

• Cilj:

- a) Trop za usposabljanje pripravi priročnik za mentorje do oktobra 2019;
- b) redna srečanja pripravnikov na deželni ravni (vsaj enkrat letno);

c) povišati udeležbo pripravnikov na različnih tabornih šolah, poleg »obveznih« TŠ Pripravnik (CFT), TŠ Metoda (CFM) in TŠ SZSO;

d) priprava metodoloških pravilnikov RP in IV ter pregled splošnega metodološkega pravilnika.

• TROP BLAGOSTA

Analiza: vedno bolj zapletene finančne in administrativne razmere v Italiji nas silijo, da posvečamo posebno pozornost tudi tej plati organizacije. Na deželnih občnih zbora opazimo, da prihaja redno do razhajanj zaradi finančne situacije ter zaradi nedorečenih in neizvedenih postopkov.

• Cilj:

- a) redno srečevanje tropa Blagosta (blagajniki, gospodarji, tajniki), ki naj redno rešujejo finančne in administrativne posle.
- b) Poenotenje sistema dodeljevanja finančnih prispevkov med goriško in tržaško pokrajino posameznim enotam ter sistema knjiženja in urejanja finančne plati.
- b.1. Priprava priročnika za administrativno upravljanje.

• PRAVILNIK

• Cilj: sestava pravilnika o poenotenju kroja, piskov, zbora, zastavice in totema ter klicev.

2) SLOVENSTVO

Analiza: v organizaciji ne opazimo upada rabe slovenskega jezika pri dejavnostih. V primerjavi z ostalimi slovenskimi organizacijami je vrednota slovenstva v naši organizaciji še vedno zelo občutena in negovana. Želimo pa si vseeno izboljšati kvaliteto slovenskega jezika (brez uporabe italijanskih izrazov).

• Cilj:

- a) zagotoviti slovnično neoporečnost uradnih dopisov;
- b) ohranjati izključno slovensko besedo med vsemi dejavnostmi z varovanci (razen v primeru italijanskih gostov);

Analiza: opazamo, da je delovanje

organizacije premalo vidno, prepoznano in cenjeno. Zato želimo ojačiti našo prepoznavnost v javnosti. Veliko naših lepih akcij in dejavnosti namreč ostane javnosti neznanih, kar je škoda.

• Cilji:

- a) izdaja našega glasila Jambor (trikrat letno);
- b) urejevanje spletne strani;
- c) članki v manjšinskih medijih in v Skavtiču (morda tudi Nodino);
- d) sodelovanje pri različnih pobudah in dejavnostih na teritoriju, upoštevajoč načrte posameznih enot - skupna priprava smernic glede udeleževanja na javnih prireditvah;
- e) organizacija delavnice in iz tega smernice o udeležbi na javnih slovesnostih.

3) DOSLEDNO KRŠČANSTVO

Analiza: Odrasli člani se počutijo šibki pri poznavanju duhovnih tematik in težko doživljajo krščansko vero v vsakdanjem življenju. Posamezna vodstva močno občutijo potrebo po cerkvenih asistentih, ki bi z razumevanjem, občutljivostjo in strokovnostjo znali slediti enotam in pomagati pri sestavi duhovnega programa.

• Smernica:

- a) posamezni SKVO-ji naj poiščejo pomoč pri duhovni rasti, laika, duhovnika, redovnika ali redovnico, osebo, ki bi bila pripravljena živeti v skupnosti;
- b) spodbujanje duhovnikov in laikov pri udeležbi na tabornih šolah DA.

• Cilj:

- a) srečanje DV s slovenskima vikarjema na temo krščanstva v SZSO s posebnim oziroma na doprinos cerkvenega asistenta pri izvajanju vzgojnega načrta; temu srečanju sledi še srečanje s škofoma;
- b) do marca 2020 na deželnem občnem zboru imenovati člana DV - cerkvenega asistenta;
- c) deželno vodstvo bo vsako leto pripravilo eno čim bolj doživeto duhovno srečanje za voditelje (pogovor, sv. maša, bdenje).

KRATKOČASNICA

PRAVLJICA

 Volkuljica Georgia

AKELA, MAMA RAKŠA, MANG, MOR, AKAČA KAA IN BAGHEERA SO HODILI PO DŽUNGLI IN RAZMIŠLJALI, KAKO NAJ BI ZABAVALI MLADIČE. Takrat je Bagheera

videl, da nekdo miga za drevesom. Pokazal je s prstom, naj bodo vsi tihi in ...

HOP! Skočil je na njegov hrbet. Bil je neki volk, privrženec Sher Khana. Bagheera je pomislil: »Oh, ne! Spet on! Grr!« Potem je še vprašal: »Kje je Sher Khan?« »Nič ne bom rekel!« je vzklil volk. »Res ne!?« je vprašal Bagheera. »Ja!« je odgovoril volk. »Ah,

potem si pa to hotel!« in ga je pričel tiskati in mu skakati po hrbtu. »Ooof! Prav, vse bom povedal! Ampak prej pojdi dol z mojega hrbta!« Počasi počasi je Bagheera šel dol in ...

PUM! Volk je vstal in zbežal. Ampak ko je že mislil, da je on zmagal, je pred sabo zagledal Mamo Rakšo, Akelo in Kačo Kaa, Mor in Mang pa sta se postavila za njim z Bagheero. Akela je vprašal volka: »Kaj boš pa sedaj naredil?«

»N-n-nič«, je prestrašeno rekel on. »Dobro, povej vse!« je ponosno rekel Akela.

»Sher Khan se skriva tam, kjer vaše krdelo spi. Hoče vzeti vašega mladiča, tako boste nezmožni in bo vaše krdelo njegovo. Želi si, da bi mu bili pokorni ... in da bi Akela zapustil krdelo. Mladičem in volčičem ne bo pustil priti do lova in hrane, zato bodo umirali. Bagheera bo lovil za nas! Najprej bomo jedli mi, vi pa boste jedli ostanke.«

»To se ne bo zgodilo!« so rekli in mislili: »Naši mladiči in volčiči!«, »Naše krdelo!«, »Naši majhni prijatelji!« Tekli so do Baluja in starejših volkov in jim povedali, kar so videli in slišali. Potem pa so jih prosili, naj nikomur ne izdajo tega.

Ampak Sher Khan je že vzel mladiča, ki je klical: »Na pomoč! Na pomoč!« Razumeli so,

da je vse izgubljeno. Dva dni so zelo slabo živeli: hrane niso imeli dovolj in niso mogli spati v svojih brlogih. Povrhu je še deževalo. Bili so vsi mokri. Bagheera in Mama Rakša sta pokrila mladiče, da se ne bi zmočili, toda zaman. Akela je moral zapustiti krdelo. Tretji dan pa je Akela sklical volke (in pave, netopirje, kače ...) in je z njimi skovala načrt, kako bodo napadli Sher Khana ter ga tisto noč ubili. In res! Tisto noč so najprej spravili mladiče in volčiče na varno in počasi šli proti brlogom. Akela je rekel: »Ena ... dve ... tri ... ZDAJ!!!«

Volkovi so prestrašeno tekli iz brlogov, nato pa so videli, da so bili tam Akela in drugi. In mladič? Tisti mladič, ki so ga ugrabili? Uspelo mu je zbežati, ker tudi volk, ki ga je stražil, je tekel pomagat prijateljem. Mladič pa je tekel k drugim mladičem in ostal z njimi. Bojevanje je trajalo celo noč. Samo ko se je začelo daniti, je Akela zagrabil zadnjega volka, ki je zbežal. Sher Khan pa takoj za njim. Volčiči so najprej pomagali Akeli, nato vsem ostalim. Praznovali so cel dan: peli, plesali in se zabavali. Potem pa so vsi zaspali.

KONEC

KRIŽANKA

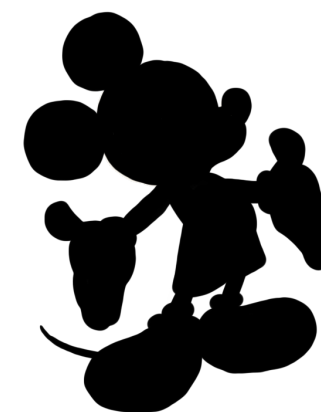
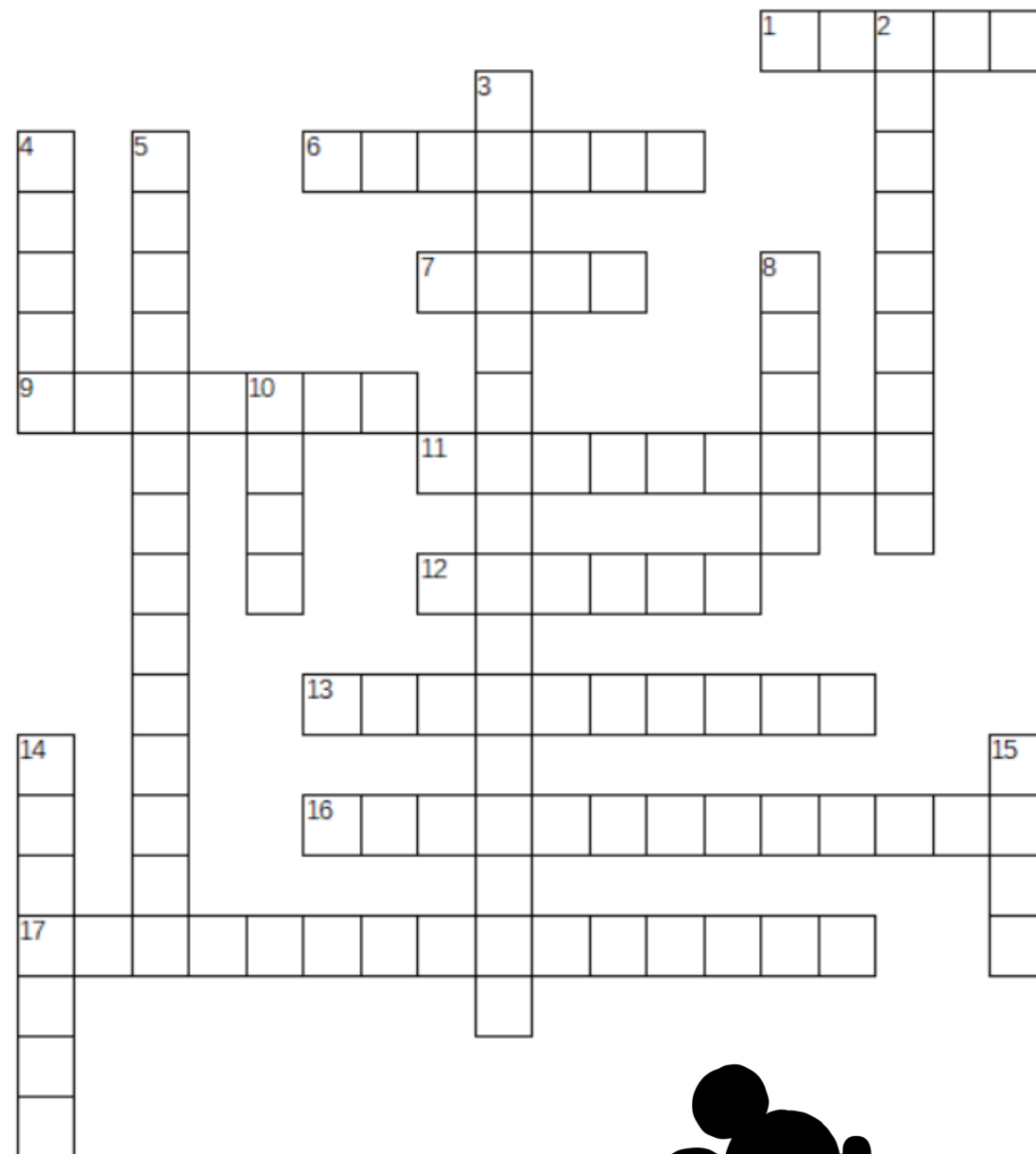
Minilo je stoletje, odkar sta brata Walt in Roy ustanovila umetniško firmo, ki bi s svojimi stripi, krajšimi posnetki in celovečernimi filmi popestrila prosti čas številnim generacijam otrok. Od leta 1937, ko je v kinodvorane prišla Sneguljčica in sedem palčkov, so Disney priredili številne Andersenove in Grimove zimzelene zgodbe ter jih preoblekli v modernejšo verzijo, obenem pa ustvarili nove originalne svetove na papirju in platnu. Skupaj jih spoznajmo!

vodoravno

- 1 - Zgodba o malem srnjaku
- 6 - Princeska, ki je pri begu opolnoči, izgubila čevljiček
- 9 - Leseni fantek, kateremu rase nos, ko se laže
- 11 - Stric Racman, ki se rad kopa v denarju
- 12 - Najbolj znana in priljubljena rasa Jaka
- 13 - Zaspala je, ker se je zbodla v šivanko
- 16 - Ariel je glavna junakinja Andersenove zgodbe
- Mala _____
- 17 - „Domovanje“ duha, ki je pomagal Aladinu

navpično

- 2 - Po kateri zgodbi je povzet film Zlatolaska, v katerem je princeska slovela po izredno dolgih laseh?
- 3 - Zgodba o Elsi in Ani
- 4 - Ime slončka, ki je imel tako velika ušesa, da je lahko z njimi letel
- 5 - Zgodba o dobrosrčni Belli in animiranih predmetih v gradu
- 7, 10, 15 - Nečaki junaka iz točke 12, simbol idealnih skavtičev
- 8 - Ime temnopolte princeske, ki je poljubila žabo

ROK ZA ODDAJO PRISPEVKOV
za naslednjo številko je
6. JANUAR 2021!
Podpisane članke in fotografije pošljite
na jambor.szso@gmail.com!

DRAGA SEŠTRA, DRAGI BRAT.

Nisi več aktiven/na skavt/inja, a bi rad/a vseeno
bral/a Jambor?

Piši nam na jambor.szso@gmail.com ali pokliči na
telefonsko številko 3480841705.

BP!